

การพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น

สารนิพนธ์

ของ

นางสาวสุดฤทัย สัจดีประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตุลาคม 2546

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

222, 6045
5-2315
6.7

การพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น

บทคัดย่อ
ของ
นางสาวสุดฤทัย สัจดิประเสริฐ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ
ตุลาคม 2546

สุดฤทัย สัจดีประเสริฐ. (2546). การพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น. สารนิพนธ์. ศศ.ม.(การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้นให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ที่สมัครใจเข้าร่วมวิจัยจำนวนชั้นละ 15 คน รวม 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองจำนวน 20 ชุด แบบทดสอบภายหลังการใช้สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ยและร้อยละ

ผลการวิจัยพบว่าสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้นมีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์มาตรฐาน โดยมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.4/86.5 และ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นไปในทางบวกระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยที่ 3.68

The Development of English Reading Materials for Self-access Learning for Beginners

AN ABSTRACT

BY

MISS SUDRUETAI SAJTIPRASERT

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Arts degree in Teaching English as a Foreign Language
at Srinakharinwirot University**

October 2003

Sudruetai Sajtiprasert. (2003). *The Development of English Reading Materials for Self-access Learning for Beginners*. Master's Project, M.A. (Teaching English as a Foreign Language) Bangkok. Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor : Assist. Prof. Chaleosri Pibulchol.

The purpose of this study was to develop English reading materials for self-access learning for beginners to measure if its efficiency meets the criteria 80/80.

The subjects were 30 volunteer grade 5 and grade 6 students at Bangkok Christian College in Bangkok.

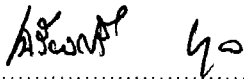
The research instruments were 20 sets of English reading materials for self-access learning for beginners, a test after using the English reading kits and a questionnaire about the participants' opinions regarding the English reading kits.

The mean scores and percentage were used to analyse the data. The results indicated that the efficiency of the English reading kits was at 81.4 / 86.5 which was higher than the criteria 80/80. Also the participants' opinions regarding the English reading kits were positive with the mean score at 3.68.

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย
จาก
โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ
ได้พิจารณาสารนิพนธ์ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

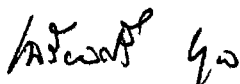
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจลียวศรี พิบูลชล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

คณะกรรมการสอบ

ประธาน

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เจลียวศรี พิบูลชล)

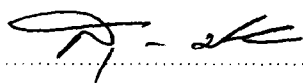
กรรมการ

(อาจารย์ศิริินา บุญยสงวน)

กรรมการ

(อาจารย์เตือนใจ เกลิมกิจ)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ของมหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์

(รองศาสตราจารย์ สุภา ปานเจริญ)

วันที่ 24 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2546

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เฉลียวศรี พิบูลชล ประธานควบคุมสารนิพนธ์ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ในการทำงานวิจัยนี้ทุกขั้นตอนด้วยความเอาใจใส่เป็นอย่างดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ทุกท่านที่ได้ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตร สาขาวิชา การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และนำความรู้มาใช้ในการทำงานในครั้งนี้ได้เป็นอย่างดี

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย และคณะกรรมการบริหารทุกท่าน ที่กรุณาอนุมัติเงินอุดหนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ Mr. John Mazzarella ที่ได้ช่วยตรวจทานภาษาในการทำวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี รวมทั้ง ครูอาจารย์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฝ่ายประถมศึกษา และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่ให้ความร่วมมือ อำนวยความสะดวกในการทดลองเป็นอย่างดี

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ พ่อ แม่ และพี่ทุกคน ที่ให้ความรัก ความห่วงใย และเป็นขวัญกำลังใจตลอดเวลา ที่ศึกษาและทำงานวิจัยด้วยดีตลอดมา

สุดฤทัย สัจติประเสริฐ

สารบัญ

บทที่

หน้า

1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
	ความสำคัญของการวิจัย	3
	ขอบเขตของการวิจัย	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
	เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน	5
	ความหมายและความสำคัญของการอ่าน	5
	จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	6
	ทักษะและยุทธวิธีในการอ่าน	7
	เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง	13
	ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง	13
	การเรียนรู้ภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง	14
	บทบาทของครูและผู้เรียนตามแนวทางการเรียนรู้ด้วยตนเอง	16
	เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	18
	ความหมายของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	18
	ประเภทของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	19
	การออกแบบและการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	20
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง	21
3	วิธีดำเนินการวิจัย	24
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	24
	การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	26
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล	28
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	30
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	30
	ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่		หน้า
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	36
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	36
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	36
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา	36
	วิธีดำเนินการทดลอง	36
	การวิเคราะห์ข้อมูล	37
	สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล	37
	อภิปรายผลการวิจัย	37
	ข้อเสนอแนะ	41
	บรรณานุกรม	43
	ภาคผนวก	49
	ประวัติย่อผู้วิจัย	68

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 ปัญหา / ข้อบกพร่อง และการปรับปรุงแก้ไขในการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 1	30
2 ประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการทดลองกลุ่มที่ 2	32
3 ประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง ...	32
4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	34
5 ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	35

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	14
2 บทบาทครูตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง.....	16
3 บทบาทนักเรียนตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง.....	17
4 การสนับสนุนผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง.....	18

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การอ่านนับว่าเป็นทักษะที่จำเป็นในการดำเนินชีวิต เราใช้การอ่านเป็นเครื่องมือในการเพิ่มพูนความรู้ เช่น การอ่านหนังสือเรียน สื่อสิ่งพิมพ์ สัญลักษณ์ต่างๆ หรือ การรับรู้ข้อมูลทางสารสนเทศ นอกจากนี้ทักษะการอ่านยังเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยให้คนพัฒนาความคิดเป็นของตนเอง เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตในทุกๆด้าน และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตมนุษย์ที่ได้ผลระยะยาวมากที่สุด (เสาวลักษณ์ รัตนวิฑูรย์. 2533 : 7) ในด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ สุภัทรา อักษรานุเคราะห์(2532) ประนอม สุรัสวดี(2534) ทิพพดี อ่อนแสงคุณ(2535) และ เกดเดส และ สเตอรทริดจ์ (Geddes & Sturtridge. 1990) กล่าวว่า ในบรรดาทักษะทั้ง 4 คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ทักษะการอ่านนับเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับผู้เรียน ทั้งนี้เพราะโอกาสใช้ทักษะการฟัง พูด และเขียนภาษาอังกฤษ น้อยกว่าทักษะการอ่าน อีกทั้งทักษะการอ่านยังเป็นทักษะที่คงอยู่กับผู้เรียนนานที่สุด ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้มากที่สุดหลังจบการศึกษาไปแล้ว (Allen and Valette. 1979 : 249) ในขณะที่ทักษะอื่นๆมีโอกาสใช้น้อย และอาจลืมไปในที่สุด ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นทักษะที่สำคัญในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนให้มีความสามารถในการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองตลอดเวลา

จากความสำคัญของการอ่าน แนวทางการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบัน จึงให้ความสำคัญกับทักษะการอ่านมาก พระราชบัญญัติการศึกษาพ.ศ. 2542 (กรมสามัญศึกษา. 2542 : 19) มาตรา 24 ข้อ 1 และข้อ 3 กำหนดให้สถานศึกษาจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียนโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งจะเห็นว่าการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียน ให้บรรลุตามที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติที่กำหนดไว้นั้น การสอนอ่านแต่เฉพาะในเวลาเรียนเท่านั้นยังไม่เพียงพอ เพราะเวลาเรียนมีจำกัด ผู้เรียนควรได้รับการส่งเสริมให้ได้ฝึกฝนและพัฒนาการอ่านนอกห้องเรียน ซึ่งเป็นหน้าที่โดยตรงของครูที่จะจัดกิจกรรมส่งเสริมให้แก่ผู้เรียนในการฝึกทักษะการอ่าน เป็นผู้คอยกระตุ้นและจูงใจผู้เรียนโดยเตรียมสื่อการอ่านที่เหมาะสมกับวัย และเรื่องราวที่เร้าใจให้อยากอ่าน เพื่อเป็นการฝึกทักษะการอ่านเพิ่มเติมจากที่ผู้เรียนได้ฝึกฝนในห้องเรียน อีกทั้งเป็นการสร้างนิสัยให้ผู้เรียนรักการอ่าน(อุทัย ภิรมย์รัตน์. 2530 : 10-11, ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. 2538 : 13) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงระดับประถมศึกษา นับเป็นช่วงที่เหมาะสมที่สุดที่จะสร้างพื้นฐานของการอ่าน (ชุตินา สัจจาพันธ์. 2529 : 34, บันลือ พฤกษ์วัน. 2532 : 9)

วิธีหนึ่งที่เป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการอ่านนอกเหนือจากเวลาในชั้นเรียนปกติ คือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self - access learning) โดยสามารถเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับความสามารถตามศักยภาพของตนเอง สามารถเลือกหัวข้อ เนื้อหา วิธีการ ได้ตามความสนใจ ประเมินผลการเรียนได้ด้วยตนเอง สามารถบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของตนเอง และเรียนกับสื่ออื่นๆเองโดยครูไม่ได้เป็นผู้คอยกำหนดเนื้อหาในการอ่าน แต่จะเป็นเพียงผู้ช่วยให้คำปรึกษาแนะนำวิธีการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เสนอแหล่งความรู้ (Dickinson. 1994 : 5, 12-13; Gardner & Miller. 1999 : 13) โดยวิธีนี้นับเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ และทักษะในการเรียนรู้ด้วยตนเองนอกห้องเรียน

จากการศึกษางานวิจัยของวรายา เพชรประดับ (2530 : 47-48) เรื่อง การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง พบว่าสัมฤทธิ์ผลในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่ากลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิม นอกจากนี้นักเรียนที่เรียนด้วยตนเองจะมีความสนุกสนานสนใจในบทเรียน รู้จักรับผิดชอบและช่วยเหลือตนเองในการเรียนและการศึกษาค้นคว้า และยังสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากบทเรียนมาแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ดีด้วย

ประยุทธ์ พันธุ์บัว (2536 : 90-95) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถในการอ่าน และเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง พบว่าการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเองนั้น สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน และการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

นอกจากนี้สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และอรพิน พจนานนท์ (2537 : 65) ได้วิจัยเรื่องปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีศึกษาในขอนแก่นและกาฬสินธุ์ พบว่าการจัดบทเรียนเสริมแบบ Self - access learning ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ และควรมีการส่งเสริมเพราะเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กได้ศึกษาเพิ่มเติมด้วยตนเอง

แต่เท่าที่ปรากฏในการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไป การส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ด้วยตนเองมักจะอยู่ในรูปของการมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือนอกเวลา โดยครูจะเป็นผู้กำหนดหนังสืออ่านนอกเวลาให้ และจะมีการตอบคำถามพร้อมกันในห้องเรียนเพื่อเป็นการตรวจสอบการอ่านของผู้เรียนโดยไม่ได้นำถึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน (Nuttal. 1982 : 187 และ Harris, L and Smith, C. 1986 : 423) การที่ครูเป็นผู้กำหนดเรื่องให้อ่านนับว่าไม่ได้สร้างแรงจูงใจในการอ่านให้กับผู้เรียนเลย ผู้เรียนอ่านเพราะถูกบังคับให้อ่าน นอกจากนี้หนังสือส่งเสริมการอ่านของนักเรียนส่วนใหญ่ในระดับประถมศึกษาในขณะนี้ยังมีข้อจำกัดในการนำมาใช้ คือ ถ้าเป็นสื่อที่ผลิตขึ้นในประเทศ จะมีลักษณะ เป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ซึ่งกรมวิชาการจัดทำขึ้น รวมทั้งที่สำนักพิมพ์เอกชนจัดทำ และเสนอให้กรมวิชาการตรวจเพื่ออนุญาตไว้ในโรงเรียนในรูปของหนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสือส่งเสริมการอ่าน หนังสืออุทิศ และหนังสืออ่านนอกเวลา (กรมวิชาการ. 2534 : 67) ซึ่งหนังสือเหล่านี้ยังไม่สามารถทำให้บรรลุถึงจุดประสงค์หลักของพระราชบัญญัติการศึกษาเพราะการใช้สื่อการอ่านนอกเวลาดังกล่าวนั้น ยังคงต้องขึ้นอยู่กับครูผู้สอนเป็นสำคัญ ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างแท้จริง เนื่องจากสื่อการอ่านส่วนใหญ่เป็นสื่อที่มีคำถามท้ายเรื่องแต่ไม่มีคำเฉลย หรือคำอธิบายที่เกี่ยวกับคำตอบที่ถูกต้อง ทำให้นักเรียนไม่รู้ผลการเรียนรู้และความก้าวหน้าในการอ่านของตนเอง ส่วนสื่อที่จัดพิมพ์และจำหน่ายในต่างประเทศเช่น SRA (Science Research Association) ซึ่งแม้ว่าจะเป็นสื่อที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง แต่มีราคาค่อนข้างแพง และปัญหาที่สำคัญคือหัวข้อและเนื้อเรื่องไม่เหมาะสมกับผู้เรียนในประเทศไทยเรา โดยจะเน้นวัฒนธรรม หรือประเพณีของชาวต่างชาติ ซึ่งทำให้เป็นการยากสำหรับเด็กไทยที่จะทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่องบางเรื่องที่ต้องอาศัยความรู้พื้นฐานทางสังคมเข้ามาช่วยในการทำความเข้าใจ ข้อจำกัดและสภาพปัญหาของสื่อการอ่านภาษาอังกฤษนอกเวลาดังกล่าว นับเป็นอุปสรรคสำคัญอย่างหนึ่งต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีการหนึ่งในการแก้ปัญหาในด้านข้อจำกัดของสื่อดังกล่าวข้างต้น คือการสร้างสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดิคินสัน (Dickinson. 1994 : 68-87) และชีริน (Sheerin. 1994 : 23-26) และการ์ดเนอร์และมิลเลอร์ (Gardner and Miller. 1999 : 96-122) กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าสามารถจำแนกได้เป็นประเภท

ใหญ่ๆได้ 4 ประเภทคือ 1) สื่อสิ่งพิมพ์ เป็นลักษณะสื่อที่จัดทำขึ้นเพื่อการคำ 2) สื่อสภาพจริง เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์อื่นมากกว่าการเรียนรู้ภาษาเป้าหมาย เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร เป็นต้น เป็นสื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่ต้องการเรียนรู้ภาษาเป้าหมายที่ตรงกับจุดมุ่งหมายทางการศึกษาเฉพาะของตน เช่น ทางด้านการแพทย์ การบริการ เป็นต้น 3) สื่อที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งไม่สามารถหาซื้อได้ตามแหล่งต่างๆ 4) สื่อที่จัดทำขึ้นโดยผู้เรียน โดยผู้เรียนมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อ ในการหาแหล่งของสื่อที่ตรงกับความต้องการของตัวเอง

จากประเภทของสื่อที่กล่าวข้างต้น สื่อประเภทที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะนับเป็นสื่อที่สามารถผลิตได้ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นการช่วยเสริมแรงจูงใจและเอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง การที่ผู้เรียนมีอิสระในการเรียน สามารถเลือกสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับศักยภาพของตน ทำให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น และความรับผิดชอบในการเรียน ซึ่งเป็นการสร้างให้ผู้เรียนเกิดการยอมรับในการเรียนรู้ของตนเอง

ในการพัฒนาสื่อเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีองค์ประกอบที่สำคัญหลายประการ ดิคินสัน (Dickinson. 1994 : 80-87) และชีริน (Sheerin. 1994 : 23-24) ได้กล่าวถึงสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองว่าควรต้องประกอบด้วย 1) จุดประสงค์ในการใช้สื่อ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้สื่อให้เหมาะสมกับความต้องการในการพัฒนาของตนเอง 2) คำสั่งที่ชัดเจน เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสื่อที่เรียนรู้ด้วยตนเอง คำชี้แจงควรง่ายและเข้าใจได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง 3) มีส่วนที่จูงใจให้ผู้เรียนสนใจ เช่น หัวข้อที่น่าสนใจ รูปแบบที่แปลกใหม่ สีสันสดใส มีกิจกรรมหลากหลาย เป็นต้น 4) มีคำแนะนำในการเรียนรู้ เช่น ยุทธวิธีในการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการอ่านเนื้อเรื่องอื่นๆได้อย่างมีประสิทธิภาพ 5) มีข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบ และประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และ 6) มีคำแนะนำการใช้สื่ออื่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมได้

ผู้วิจัยสอนอยู่ ณ โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย ซึ่งขณะนั้นมีนโยบายที่จะจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับประถมศึกษา เพื่อเป็นการสนองตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ต้องการให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้ตามศักยภาพ และเพื่อเป็นการฝึกฝนให้นักเรียนมีความสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้นเพื่อเป็นการสานเจตนารมณ์ของโรงเรียน อีกทั้งยังเป็นการช่วยสนองการแก้ปัญหาในการจัดเตรียมสื่อตามหลักการสร้างสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองและเหมาะสมกับระดับ วัย ความต้องการ และความสนใจของนักเรียนในโรงเรียนชายล้วนได้อย่างแท้จริง ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีประสิทธิภาพและเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อที่จะจัดทำขึ้นในศูนย์การเรียนรู้ด้วยตนเองของโรงเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น ที่มีค่าประสิทธิภาพของสื่อตามเกณฑ์ 80/80

ความสำคัญของการวิจัย

ได้สื่อการอ่านภาษาอังกฤษที่นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่มีประสิทธิภาพสามารถนำไปใช้สำหรับผู้เรียนระดับต้นได้ และเป็นแนวทางในการจัดโปรแกรมการอ่าน ค้นคว้าด้วยตนเองซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองมากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวนชั้นละ 15 คน รวม 30 คน โดยความสมัครใจ

2. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองนอกเวลาเรียน (หลังเลิกเรียน) สัปดาห์ละ 3 คาบๆ ละ 40 นาที เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์ รวมทั้งสิ้น 18 คาบ ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สื่อการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพของสื่อ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง หมายถึง สื่อการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นเฉพาะตามหลักการของการสร้างสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของดิกคินสัน (Dickinson. 1994 : 80-87) และชีริน (Sheerin. 1994 : 23-24) เพื่อให้ผู้เรียนสามารถศึกษาเนื้อหา วิธีการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเอง โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1.1 เป็นสื่อสำเร็จรูป ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยไม่มีครูเป็นผู้กำหนด

1.2 เป็นสื่อที่มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน และผู้เรียนสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี

1.3 เป็นสื่อที่มีคำชี้แจงในการปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับผู้เรียน

2. ประสิทธิภาพของสื่อ หมายถึง คุณภาพของสื่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เมื่อนักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้เรียนรู้ด้วยตนเอง จากสื่อดังกล่าวแล้วสามารถทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ผลรวมคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อการอ่านของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ผลรวมคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังจากการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สื่อการอ่านของกลุ่มตัวอย่างได้ร้อยละ 80

3. ผู้เรียนระดับต้น หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 จำนวน 30 คน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน
 - 1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน
 - 1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
 - 1.3 ทักษะและยุทธวิธีในการอ่าน
2. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 2.1 ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 2.2 การเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 2.3 บทบาทของครูและผู้เรียนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง
3. เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 3.2 ประเภทของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
 - 3.3 การออกแบบและการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

1. เอกสารเกี่ยวกับการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน และมีบทบาทที่สำคัญในการศึกษาเล่าเรียน ในยุคโลกาภิวัตน์โอกาสที่เราจะต้องอ่านภาษาอังกฤษมีมากขึ้นทุกวัน การติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาข้อมูลในการเรียนการสอน ล้วนเกี่ยวข้องกับทักษะการอ่าน ซึ่งทุกคนควรได้รับการฝึกฝนและพัฒนาการอ่านของตนให้มีประสิทธิภาพและมีนิสัยรักการอ่านในที่สุด

1.1 ความหมายและความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญในการดำรงชีวิตประจำวัน ซึ่งนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านดังนี้

สมุทฺร เซ็นแซวนิช (2543: 1) กล่าวถึงการอ่านว่า เป็นการสื่อความหมายระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน โดยผู้เขียนเป็นคนพูด และผู้อ่านจะเป็นผู้แสดงปฏิกิริยาตอบโต้ การสื่อความหมายในการอ่านประกอบด้วย ผู้เขียน ผู้อ่าน และสิ่งที่ได้จากการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับแฮร์ริส และ สมิท (Harris & Smith, 1976 : 14) ที่ได้กล่าวถึงการอ่านว่าเป็นรูปแบบของการสื่อความหมายเพื่อแลกเปลี่ยนความคิด และความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่าน ผู้เขียนจะแสดงความคิดเห็นของตนเป็นภาษาเขียน มีลักษณะการเขียนที่แตกต่างกันไป ผู้อ่านจะต้องพยายามทำความเข้าใจความหมายของข้อความที่อ่านนั้น ซึ่งความสามารถในการรู้ความหมายของสิ่งที่อ่านขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้อ่าน อย่างไรก็ตามมอร์ริส (Morris, 1984 : 14) ได้ให้ความหมายของการอ่านว่าเป็นกระบวนการของการรับข้อมูลข่าวสาร ซึ่งผู้รับรู้ในลักษณะรหัสพิเศษที่ผู้เขียนได้ส่งข่าวสารในรูปของรหัส และผู้อ่านเป็นผู้แปลรหัสนั้น ตามความรู้และประสบการณ์เดิมของตน อันจะก่อให้เกิดการนำไปสู่เป้าหมายหลักของการอ่านที่ว่าผู้อ่านต้องคิดเป็นและเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน ซึ่งฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน

(2525 : 2) เห็นตรงกับผู้กล่าวข้างต้น และกล่าวเพิ่มเติมว่าหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น

จากคำนิยามที่นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ พอสรุปได้ว่า การอ่านเป็นการสื่อสารที่ผู้เขียน ได้สื่อถึงผู้อ่านโดยผ่านสื่อตัวกลางคือภาษาเขียน ผู้อ่านจะต้องถอดความหมายจากสิ่งที่ได้เห็นออกมาเป็นความคิด โดยอาศัยประสบการณ์เดิมมาผนวกเข้ากับความรู้ใหม่ ทำให้สามารถเข้าใจสื่อที่อ่านนั้นได้ การอ่านนอกจากจะเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการเรียนแล้ว ยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ทั่วไป เพื่อส่งเสริมความคิด สติปัญญา และความเพลิดเพลินอีกด้วย

บันลือ พทกษะวัน (2532 : 10-11) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้หลายประการซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้ หากอ่านไม่ได้ การเรียนการสอนย่อมเป็นอุปสรรค และอาจทำให้พฤติกรรมของเด็กเปลี่ยนแปลงไปด้วย
2. การอ่านได้ อ่านเป็น เป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้เด็กได้รับความรู้เกี่ยวกับสภาพแวดล้อม เพราะในสถาบันการศึกษาไม่สามารถจัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ที่สุด การอ่านจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่เด็กจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้อย่างเต็มที่
3. การอ่านเป็นกิจกรรมสำคัญที่จะช่วยให้เด็กสามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์โดยใช้การอ่าน ทั้งยังได้รับความเพลิดเพลิน ช่วยพัฒนาจิตใจ และอื่นๆ ได้ดีด้วย
4. การอ่านมีความสำคัญในความเปลี่ยนแปลงทางสังคม การสื่อสาร สังคมที่มีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นเพียงใด การอ่านก็จะทวีความสำคัญมากขึ้นตามไปด้วย

ณรงค์ ทองปาน (2526 : 5-6) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านที่มีต่อเด็กไว้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อเด็กมากเช่นเดียวกับผู้ใหญ่ เพราะวัยเด็กเป็นวัยที่เหมาะสมแก่การศึกษาหาความรู้ โดยเฉพาะในโรงเรียน การอ่านมีความจำเป็นสำหรับนักเรียนมาก ในวันหนึ่งๆ นักเรียนต้องอาศัยการอ่านเป็นส่วนใหญ่ ฉะนั้นครูจึงต้องหาวิธีที่จะทำให้เด็กเกิดความสนใจในการอ่านหนังสือ และใช้การอ่านให้เป็นประโยชน์ต่อชีวิตของตน

สมุทร เช็นชวนิช (2543: 2) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านว่า คนที่อ่านหนังสือเป็น ย่อมจะมีหลักการหรือแนวทางที่จะนำไปสู่ความสำเร็จได้มากกว่า เหตุผลง่ายๆ คือสามารถอ่านข้อความต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว ตีความหรือเข้าใจสิ่งที่อ่านมาแล้วได้อย่างถูกต้อง จดจำเรื่องราวต่างๆ ได้ดี และสามารถนำข้อมูลที่มีอยู่มาใช้สื่อสารให้เป็นที่น่าสนใจได้

ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่าการอ่านมีความสำคัญต่อมนุษย์ไม่ว่าจะเป็นเด็ก หรือผู้ใหญ่เพราะเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ และมีส่วนช่วยสร้างความสำเร็จในการดำรงชีวิต

1.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

ในการอ่านของแต่ละบุคคลจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านแตกต่างกันไป ซึ่งการอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมายจะได้ผลและมีประสิทธิภาพมากกว่าการอ่านแบบไร้จุดมุ่งหมาย เนื่องจากผู้อ่านจะทราบดีว่าอ่านไปเพื่ออะไร และสามารถเลือกยุทธวิธีในการอ่านที่เหมาะสมกับจุดมุ่งหมายนั้นๆ มาใช้

มิลเลอร์ (Miller. 1972 : 15) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านเป็น 6 ประการ ดังนี้

1. อ่านเพื่อจับใจความอย่างคร่าวๆ (Scanning / Skimming Reading)
2. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea Reading)
3. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญโดยทั่วไป (Exploratory Reading)

4. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study Reading)
5. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical Reading)
6. อ่านเพื่อวิเคราะห์ข้อความหรือแนวคิดในเรื่องที่อ่าน (Analytical Reading)

สุขุม เฉลยทรัพย์ (2530 : 12) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของบุคคลในการอ่านดังนี้

1. เพื่อศึกษาหาความรู้ ได้แก่ การอ่านตำราทางวิชาการ สารคดี บทความ ซึ่งจะอ่านอย่างละเอียดเพียงใดขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ของผู้อ่านเป็นสำคัญ
 2. เพื่อสนองตอบความอยากรู้อยากเห็น มนุษย์ทุกคนย่อมมีนิสัยอยากรู้อยากเห็นเป็นธรรมดา การอ่านสิ่งพิมพ์หลายประเภทจะช่วยให้ผู้อ่านได้ทราบสิ่งที่อยากรู้
 3. เพื่อต้องการข่าวสารข้อเท็จจริง การอ่านประเภทนี้ใช้มากในชีวิตประจำวัน คือ เป็นการอ่านเพื่อรู้ความเป็นไปของเหตุการณ์ปัจจุบัน เพื่อให้เป็นคนทันสมัยทันเหตุการณ์ ได้แก่ การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสารต่างๆ
 4. เพื่อศึกษาค้นคว้า ซึ่งจะช่วยให้ผู้อ่านรู้แนวคิดของผู้เขียนหลายๆท่าน เป็นการส่งเสริมความคิดให้กว้างขวางขึ้น นักเรียน นิสิต นักศึกษา และผู้ที่ต้องการความก้าวหน้าในชีวิตจะมีจุดมุ่งหมายในการอ่านประเภทนี้
 5. เพื่อความบันเทิง หนังสือเป็นเครื่องให้ความบันเทิงได้เป็นอย่างดี เช่น นวนิยาย นิตยสารบันเทิง เป็นต้น ก่อให้เกิดความรู้สึกสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทำให้เกิดความสุข
 6. เพื่อให้เกิดความก้าวหน้าในอาชีพ ผู้ประกอบอาชีพที่รักความก้าวหน้าจำเป็นจะต้องศึกษาหาความรู้ เพื่อปรับปรุงและเพิ่มสมรรถภาพในการทำงานของตนเองอย่างไม่หยุดยั้ง การอ่านหนังสือเกี่ยวกับอาชีพนั้นๆ ย่อมให้ประโยชน์แก่ผู้แสวงหา ทำให้ผู้อ่านมีความรู้ที่กว้างขวางทั้งส่วนตัวและงานที่ปฏิบัติได้
- กล่าวโดยสรุปจะเห็นได้ว่า จุดมุ่งหมายในการอ่านของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันไป ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น 2 ประเภท คือ อ่านเพื่อการศึกษา ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ ความคิดที่กว้างขวางขึ้น และ การอ่านเพื่อความบันเทิง เป็นการอ่านเพื่อเป็นการพักผ่อนหย่อนใจ อย่างไรก็ตามการอ่านที่จะให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายนั้นต้องอาศัยทักษะและยุทธวิธีในการอ่านที่จะช่วยทำให้สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้อย่างดี

1.3 ทักษะและยุทธวิธีในการอ่าน

ทักษะและยุทธวิธีในการอ่าน เป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้เรียนควรได้รับการสอนและฝึกฝนเพื่อพัฒนาการอ่านให้มีประสิทธิภาพ ผู้อ่านจะต้องรู้จักยุทธวิธีในการอ่านแบบต่างๆ และสามารถเลือกใช้ยุทธวิธีที่เหมาะสม

ประเภทของยุทธวิธีในการอ่านมีหลายรูปแบบ นักการศึกษาได้เสนอแนะการอ่าน ดังนี้

โอเซนเฟลด์ (Barnett. 1989 : 66-67 ; citing Hosenfeld. 1977, 1979, 1984) ได้เสนอแนะยุทธวิธีการอ่านที่มีประสิทธิภาพไว้ดังนี้

1. จำความหมาย
2. เดาอย่างมีเหตุผลโดยข้ามคำที่ไม่รู้ความหมาย
3. ใช้บริบทช่วยในการตีความหมายของประโยค และอนุเจต
4. แปลความหมายโดยใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์
5. ประเมินผลการคาดเดา
6. อ่านชื่อเรื่องแล้วคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า
7. ดำเนินการอ่านต่อเนื่องถ้ายังไม่สามารถทำความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน

8. สังเกตความหมายของคำโดยดูจากอุปสรรค (Prefix) ปัจจัย (Suffix) และรากคำ (Root)
 9. ใช้ความรู้รอบตัว
 10. วิเคราะห์คำที่ไม่รู้จัก
 11. อ่านเรื่องต่อไปเพื่อให้ความหมายของเรื่องชัดเจนขึ้น
 12. อ่านโดยตีความโดยรวมมากกว่าหาความหมายของคำศัพท์ทีละตัว
 13. ใช้รูปภาพ ตาราง แผนภูมิ ช่วยในการทำความเข้าใจเรื่อง
 14. สรุปย่อเรื่องที่อ่าน
 15. ใช้อภิธานศัพท์เมื่อไม่สามารถเดาความหมายของคำศัพท์ได้
 16. เดาความหมายของคำโดยดูจากหน้าที่ และประเภทของคำ
 17. ขำคำบางคำที่ไม่จำเป็นต้องรู้
 18. อ่านเนื้อเรื่องโดยตลอด โดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน
 19. ใช้บริบทหลายอย่างในการตีความหมาย
- โฟลส์ (ปัญชร ท่องวิสุทธิ. 2541 : 25-26 ; อ้างอิงจาก Folse. 1996 : Beginning Reading Practice)

ได้เสนอแนะยุทธวิธีในการอ่านดังนี้

1. อ่านทุกสิ่งที่น่าสนใจ
 2. สังเกตอักษรตัวใหญ่
 3. สนใจกับเครื่องหมายมหัพภาค และเครื่องหมายคำถาม
 4. หาใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า
 5. เดาคำศัพท์จากบริบท
 6. อ่านข้ามคำที่ไม่สามารถหาความหมายได้
 7. เปิดพจนานุกรมหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่สามารถเดาได้
 8. อ่านหัวเรื่องก่อนเริ่มอ่านทุกครั้ง
 9. สังเกตเครื่องหมายที่แสดงอดีตกาลที่จะบอกว่าเรื่องที่อ่านเกิดขึ้นมาแล้ว
 10. สังเกตเครื่องหมายคำพูดเพื่อแยกคำพูดจากเรื่องที่อ่าน
 11. จดคำศัพท์ใหม่ลงในสมุดจดศัพท์
 12. ดูรูปภาพประกอบเรื่องที่อ่าน
 13. อ่านเร็วหรือช้าขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายของการอ่าน
 14. สังเกตอักษรตัวเอนในเรื่องที่อ่านที่มีไว้เพื่อเน้นข้อความ
 15. ฝึกการคาดเดาเรื่องที่อ่านจากหัวเรื่อง รูปภาพ หรือจากประโยค
 16. ทบทวนคำศัพท์ทุกวัน
 17. ค้นหาความหมายของคำ โดยอาจแยกคำออกเป็นส่วนๆ
 18. ถ้าพบคำที่ไม่รู้ความหมายคำเดียวกันหลายๆครั้งและไม่สามารถเดาความหมายได้ ให้หาความหมายจากพจนานุกรม
 19. ตั้งคำถามกับตนเองขณะที่อ่านเรื่อง
 20. อ่านคำถามท้ายบทก่อนอ่านเรื่องจะช่วยให้เข้าใจเรื่องดีขึ้น
- นูนาน (Nunan. 1989 : 35-36) ได้แบ่งยุทธวิธีในการอ่านออกเป็น 9 ยุทธวิธี ดังนี้
1. การคาดเดาเหตุการณ์จากความรู้เดิม หรือความรู้ที่ได้จากการอ่าน

2. การคาดเดาเหตุการณ์โดยตลอดเรื่องที่อ่าน
3. การหาความหมายของคำศัพท์โดยใช้วิธีการหลายๆอย่าง เช่นการใช้ความรู้เดิม และจากประสบการณ์เดิม
4. การอ่านแบบจับใจความ
5. การอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ
6. การใช้ทักษะในการสรุปอ้างอิง
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ
8. การอ่านเพื่อความเข้าใจในรายละเอียด
9. การอ่านเพื่อตีความโดยนัย

จากยุทธวิธีต่างๆที่นักการศึกษาได้เสนอแนะไว้ข้างต้น จะเห็นได้ว่าล้วนเป็นวิธีการที่เป็นประโยชน์ และสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียน ดังนั้นนักเรียนจึงควรได้รับการสอนและฝึกฝนให้รู้จักใช้ยุทธวิธีต่างๆที่จำเป็นเหล่านี้ ในการทดลองครั้งนี้ผู้วิจัยจะเสนอแนะยุทธวิธีที่มีความจำเป็นต่อการอ่านสำหรับผู้เรียนในระดับประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 4 ยุทธวิธี ดังนี้คือ

1. ยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming)
2. ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning)
3. ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context)
4. ยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย (Identifying inference)

ดังมีรายละเอียดของยุทธวิธีการอ่านทั้ง 4 แบบ ดังนี้

ยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming)

แมคโกเวอร์น และคณะ (McGovern, Matthews, & Mackay. 1994 : 3) ได้กล่าวถึง ยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ(Skimming) ไว้ว่า เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ซึ่งสิ่งที่จะช่วยในการอ่าน คือ

1. ชื่อเรื่อง
2. หัวข้อย่อย
3. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้แต่ง
4. บทคัดย่อ
5. ย่อหน้าที่เป็นบทนำ
6. ประโยคที่หนึ่ง สอง และสุดท้ายของอนุเขต
7. ย่อหน้าที่เป็นบทสรุป

แครชเชน (Krashen. 1983 : 134) กล่าวว่า Skimming หมายถึง การอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาใจความสำคัญ ลักษณะของเรื่อง ตลอดจนเค้าโครงเรื่อง วิธีนี้ผู้อ่านจะอ่านเพียงชื่อเรื่อง ประโยคนำ และประโยคสุดท้ายของแต่ละย่อหน้า บทนำ บทสรุป สรุปภาพ โดยจะไม่อ่านทุกๆคำในเนื้อเรื่อง

ลี (Lee. 1978 : 60) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความดังนี้

1. สืบหาสิ่งที่อ่านอย่างคร่าวๆ
2. รายละเอียดเกี่ยวกับผู้แต่ง
3. พยายามตีความหมายของชื่อเรื่อง

4. เต็มว่าเรื่องราวที่จะอ่านว่าเป็นเรื่องชนิดใด โดยอ่านย่อหน้าแรกทั้งหมด ซึ่งในขณะที่อ่านต้องพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่อง เพราะจะช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่องอย่างคร่าวๆ ได้
 5. อ่านทุกประโยคแรก และประโยคสุดท้ายของทุกอนุเขต เพราะโดยทั่วไป ใจความสำคัญมักจะอยู่ในประโยคแรก หรือประโยคสุดท้าย
 6. ถ้าอนุเขตสุดท้ายมีลักษณะเป็นการสรุปความ ควรอ่านทุกๆ ประโยคอย่างละเอียด
- สมุทฺร เซ็นเซวณิช (2543: 87) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบ skimming ว่า เป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว และอ่านข้ามเป็นตอนๆ อาจข้ามเป็นประโยคหรือบรรทัดๆ ไป ไม่ติดต่อกัน การอ่านแบบนี้มีจุดมุ่งหมายหลัก 2 ประการคือ

1. เพื่อเก็บประเด็นหรือใจความสำคัญโดยทั่วๆ ไป
2. เพื่อเก็บรายละเอียดที่สำคัญบางอย่างเท่านั้น

วิธีการที่ควรยึดเป็นหลักในการอ่านแบบนี้คือ

1. อ่านสองหรือสามคำแรกและสองหรือสามคำสุดท้ายในแต่ละประโยค
2. การพรีวิว (Preview) คือความสามารถที่จะคิดหรือคาดการณ์ล่วงหน้าก่อนการอ่านจริง
3. อ่านส่วนแรกของประโยคอย่างรวดเร็ว
4. อ่านแต่เฉพาะส่วนกลางของหนังสือ
5. อ่านแต่เฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญๆ

วัฒนพร ระงับทุกข์ และสมพิศ ป.สัตยารักษ์ (1998 : 31) กล่าวว่า Skimming เป็นการอ่านเพื่อหาใจความสำคัญของเรื่อง ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านทุกคำ หรือทุกประโยค แต่จะอ่านเฉพาะข้อความที่สำคัญๆ ที่ จะช่วยให้เข้าใจเรื่องที่อ่านเท่านั้น วิธีการอ่านแบบนี้ทำได้ดังนี้

1. อ่านสองหรือสามประโยคแรก และประโยคสุดท้ายของเรื่อง แล้วถามตัวเองว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
2. อ่านข้อความสำคัญซึ่งจะอยู่ในตอนต้นหรือตอนท้ายของเรื่อง
3. อ่านเรื่องอย่างรวดเร็ว เมื่อผู้อ่านต้องการทราบแต่เพียงข้อมูลทั่วไปเท่านั้น ไม่ใช่รายละเอียด

จากแนวความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวถึงยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming) พอสรุปได้ว่า Skimming เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง หรือเป็นการสำรวจข้อมูลอย่างคร่าวๆ ของเรื่องที่อ่าน โดยอาจดูจากชื่อเรื่อง ผู้แต่ง หรืออ่านเฉพาะย่อหน้าแรก และย่อหน้าสุดท้ายของบทอ่าน

ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning)

แครชเชน (Krashen, 1983 : 134) ได้ให้คำจำกัดความของยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ(Scanning)ว่าหมายถึงการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อมุ่งหาคำตอบที่เฉพาะเจาะจงที่ต้องการทราบเท่านั้น

สมุทฺร เซ็นเซวณิช (2543 : 88) ได้กล่าวถึงการอ่านแบบscanning ว่า เป็นวิธีการอ่านข้อความอย่างรวดเร็ว และคร่าวๆ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อจะค้นหาข้อมูลหรือคำตอบเฉพาะสำหรับคำถามบางข้อเท่านั้น เป็นการอ่านที่ต้องใช้ความเร็วสูงมาก จะต้องจับประเด็นที่ต้องการให้ได้ ดังนั้นขณะที่อ่านจึงต้องคำนึงอยู่ตลอดเวลาว่ากำลังค้นหาคำตอบหรือข้อมูลอะไร สิ่งที่ต้องระลึกในการใช้ยุทธวิธีนี้คือ ในการอ่านไม่จำเป็นต้องเข้าใจหรือรู้คำศัพท์ในข้อความนั้นๆ ทุกคำ เพราะจุดมุ่งหมายเพื่อหาสิ่งที่ต้องการหาบางอย่างเท่านั้น

ลี (Lee, 1978 : 98-99) กล่าวว่า การอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ คือการอ่านเพื่อหาข้อมูล

ข้อเท็จจริง รายละเอียดต่างๆ เช่นหาเบอร์โทรศัพท์ หาคำศัพท์จากพจนานุกรม หาวันเวลาจากตารางเวลา หรือปฏิทิน หาสถานที่จากแผนที่ เป็นความสามารถในการหาคำตอบเฉพาะเจาะจงภายในเวลาอันรวดเร็ว ดังนั้นการอ่านแบบนี้เป็นการอ่านที่ผู้อ่านตั้งใจว่าต้องการจะทราบอะไร และพยายามหาสิ่งที่ต้องการอย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silberstein. 1979 : 55) กล่าวว่า ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะจงแตกต่างจากยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ ตรงที่ว่ามีจุดประสงค์ของการอ่านที่ต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงมากกว่า เช่น วันที่ ตัวเลข หรือสถานที่ เป็นต้น ในการฝึกหัดนั้นควรจำเป็นต้องเลือกบทเรียนที่สมจริง และนักเรียนสามารถใช้ประโยชน์ของการอ่านทั้ง 2 แบบได้อย่างชัดเจน เช่น ข่าวในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับกีฬา อาหาร หรือ โฆษณา เป็นต้น

จากแนวความคิดของนักการศึกษาที่กล่าวถึงยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning) พอสรุปได้ว่า Scanning เป็นการอ่านอย่างรวดเร็วเพื่อหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการเท่านั้น ไม่จำเป็นต้องอ่านเนื้อหาทั้งหมด

ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context)

แมคโกเวอร์น และคณะ (McGovern, Matthews & Mackay. 1994 : 4) กล่าวว่าในการอ่านเรื่องครั้งแรก ไม่ควรเปิดหาความหมายของคำศัพท์ที่ไม่รู้จากพจนานุกรม เพราะจะทำให้กระบวนการอ่านหยุดชะงักลง แต่ควรใช้บริบทและความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน มาช่วยในการเดาความหมายของคำศัพท์ ดังนั้น การเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบทจึงหมายถึง การใช้คำแวดล้อมคำศัพท์ดังกล่าว ทั้งที่อยู่ในประโยคเดียวกัน และในประโยคที่อยู่ก่อนหรือหลังคำดังกล่าวเป็นตัวช่วยในการเดาความหมาย ซึ่งสอดคล้องกับ อันเดอร์ฮิลล์ (Sheerin. 1994 : 180-181 ; citing Underhill, A. 1980) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ในขณะที่อ่านเนื้อเรื่อง ถ้าหยุดอ่านเพื่อหาคำศัพท์ในพจนานุกรม จะทำให้พัฒนาการในการอ่านช้าลงและอาจลืมคำศัพท์อื่นๆในประโยค เพราะทำให้ต้องทำสองสิ่งในเวลาเดียวกันคือการหาความหมายของคำใหม่ในขณะที่ต้องทำความเข้าใจของเนื้อเรื่องที่อ่านด้วย ในขณะที่คลาร์ค และซิลเบอร์สไตน์ (Clarke and Silbersteine. 1977 : 145-146) กล่าวว่า การเดาความหมายของคำศัพท์โดยอาศัยบริบท เป็นทักษะที่สำคัญที่สุดสำหรับการตีความหมายของคำ

มาฮอน (Mahon. 1986 : 88) ได้เสนอแนะว่าแบบฝึกหัดที่จะให้นักเรียนฝึกหาความหมายของคำศัพท์จากบริบทนั้น ต้องเป็นแบบฝึกหัดที่นักเรียนสามารถหาความหมายของคำศัพท์ได้โดยตรงจากบริบทจริงๆ เพราะเป้าหมายของการทำแบบฝึกหัด คือ การช่วยให้นักเรียนรู้ความสามารถในการเดาของตน และเพื่อช่วยสร้างความมั่นใจในความสามารถของตนเองว่า สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้โดยไม่ต้องค้นหาความหมายของศัพท์ทุกคำจากพจนานุกรม

นันทกา ทาวุฒิ (2542 : 105-110) ได้กล่าวถึงยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์ใหม่ โดยวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากร่องรอยในบริบท ไว้ว่า เป็นการเดาโดยใช้สิ่งต่างๆรอบคำศัพท์ที่ผู้อ่านสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเดาความหมายของคำศัพท์ เช่น เครื่องหมายต่างๆ คำศัพท์ วลี การใช้ร่องรอยในบริบทมีหลายวิธี เช่น

1. การให้คำนิยาม (Definition)
2. การอธิบายซ้ำ(Restatement)
3. การบอกเหตุและผล(Cause and effect)
4. การขัดแย้ง(Contrast)

5. การยกตัวอย่าง(Example)
6. การขยายความ(Modifier)
7. การขยายความด้วยประโยคหรือย่อหน้า(Sentence or paragraph modifier)

จากแนวความคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท เป็นวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถรู้ความหมายของคำศัพท์ได้โดยอาศัยประโยค หรือข้อความในประโยคเป็นตัวช่วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการอ่าน

ยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย (Identifying Inference)

รูบิน (Rubin. 1993 : 218-219) ได้ให้ความหมายของ Inference ว่าคือ การเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ ซึ่งผู้เขียนไม่ได้บอกเอาไว้โดยตรง

ลีโอ (Leo. 1994 : 145) กล่าวว่า Inference คือข้อสรุปที่ได้จากการตีความหมายของใจความที่ผู้เขียนไม่ได้บอกเอาไว้โดยตรงในเรื่อง

เศรษฐวิทย์ (2538 : 128) กล่าวถึง Inference ว่าคือการทำสรุปความคิดของผู้เขียนจากสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนบอกไว้โดยตรง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องอ่านข้อมูลและคิดพิจารณาเอาเองว่า ผู้เขียนต้องการสื่ออะไรในข้อความนั้นๆ

แม็กโกเวอร์น และคณะ (McGovern, Matthews & Mackay. 1994 : 5) กล่าวว่า บางครั้งผู้เขียนไม่ได้แสดงความคิดหรือความรู้สึกออกมาโดยตรงตามตัวอักษร จึงเป็นหน้าที่ของผู้อ่านที่จะต้องตีความหมายโดยนัยนั้นออกมาให้ได้ ซึ่งในการตีความนั้น ผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ หรือวัฒนธรรมเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นตัวช่วย ซึ่งบางครั้งการตีความหมายโดยนัยจากเรื่องที่อ่านนั้น มีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่อ่าน

จอห์นสัน และจอห์นสัน (Baumann. 1991 : 67-68 ; citing Johnson, D.D. & Johnson. B.V.H. 1988) ได้แนะนำยุทธวิธีการตีความหมายที่แฝงอยู่โดยนัยไว้ดังนี้

1. อ่านและทำความเข้าใจข้อเท็จจริง
2. ตัดสินใจว่าอะไรคือสิ่งที่ผู้เขียนละเอาไว้
3. หาสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้บอกเอาไว้โดย
 - 3.1 คิดถึงสิ่งที่เรารู้เกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
 - 3.2 หาตัวช่วยชี้แนะในเรื่องที่อ่าน
 - 3.3 เดาว่าสิ่งที่ผู้เขียนไม่ได้เขียนบอกไว้คืออะไร
4. อ่านต่อไปเพื่อตรวจสอบดูว่าเราตีความได้ถูกต้องหรือไม่
5. ย้อนหลังไปทำตามขั้นตอนที่ 3 อีกครั้ง เมื่อพบว่าความตีความของเราไม่ถูกต้อง

จากแนวความคิดของนักการศึกษาเกี่ยวกับยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย พอสรุปได้ว่า เป็นวิธีการที่ผู้อ่านใช้ข้อมูลของเรื่องที่อ่าน และความรู้เดิมของตนมาช่วยในการสรุปความหมายที่ผู้เขียนไม่ได้บอกไว้โดยตรง ดังนั้นผู้อ่านจึงต้องคิดพิจารณาเองว่าผู้เขียนต้องการสื่ออะไรในข้อความนั้นๆ

2. เอกสารเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.1. ความหมายของการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การเรียนรู้ด้วยตนเอง คือการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบการเรียนรู้ของตนเองได้ สามารถตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรู้ของตนเอง กำหนดจุดประสงค์ในการเรียน กำหนดวิธีการเรียน เนื้อหา เวลา พร้อมทั้งรูปแบบของการประเมินผลการเรียน โดยปราศจากการควบคุมโดยตรงจากครูผู้สอน การเรียนรู้ด้วยตนเองนี้เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีอิสรภาพในการที่จะเลือกวิธีเรียนรู้ของตนเองได้ (Dickinson. 1994: 5, Richards, Platt and Platt. 1993 : 327)

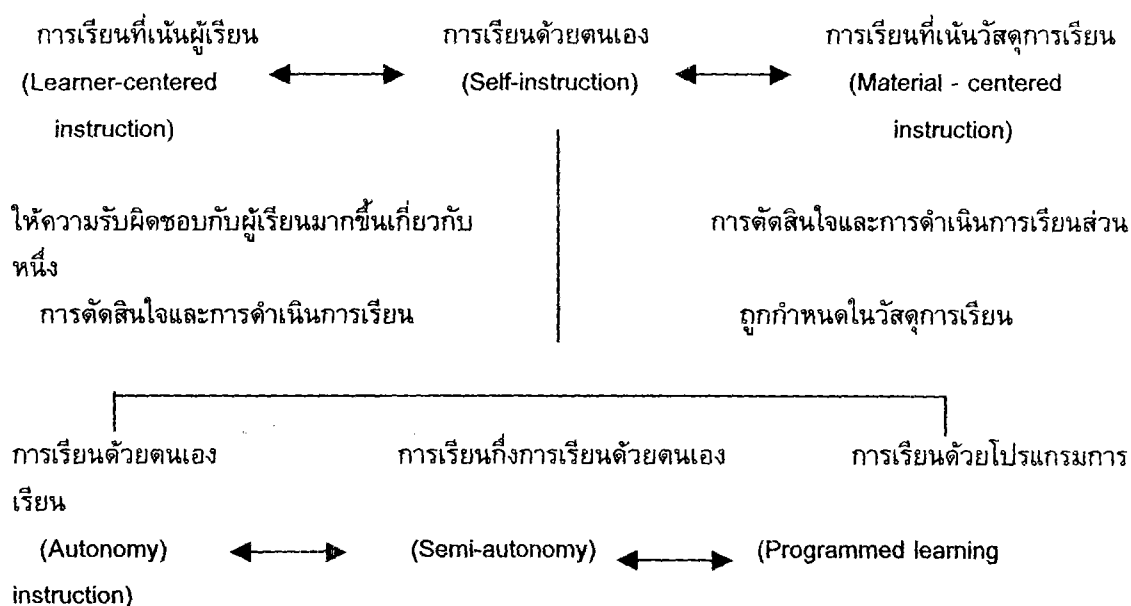
สมคิด อิศระวัฒน์ (2532 : 73-79) กล่าวไว้ว่า การเรียนรู้ด้วยตนเองมีลักษณะต่างๆดังต่อไปนี้

1. สมักใจที่จะเรียนรู้ด้วยตนเอง (Voluntarily to learn) มิได้เกิดจากการบังคับ แต่มีเจตนาที่จะเรียนเพราะความอยากรู้
2. ตนเองเป็นแหล่งข้อมูลของตัวเอง (Self-resourceful) กล่าวคือ ผู้เรียนสามารถบอกได้ว่า สิ่งที่ตนจะเรียนคืออะไร รู้ว่าทักษะและข้อมูลที่ต้องการหรือจำเป็นต้องใช้มีอะไรบ้าง สามารถกำหนดเป้าหมายวิธีการ รวบรวมข้อมูลที่ต้องการ และวิธีการประเมินผลการเรียนรู้ ผู้เรียนจะต้องเป็นผู้จัดการการเปลี่ยนแปลงต่างๆด้วยตนเอง (manager of change) ผู้เรียนต้องมีความตระหนักในความสามารถ สามารถตัดสินใจได้ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และบทบาทในการเป็นผู้เรียนที่ดี

3. ผู้เรียนต้องรู้วิธีการที่จะเรียน (Know how to learn) นั่นคือ ผู้เรียนควรทราบขั้นตอนการเรียนรู้ของตนเอง รู้ว่าเขาจะไปสู่จุดที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างไร

นอกจากนี้ดิกคินสัน (Dickinson. 1994 : 8-15) ยังได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า การเรียนเป็นกิจกรรมส่วนบุคคลไม่มีใครสามารถเรียนแทนกันได้ ในส่วนของการเรียนภาษานั้น การเรียนที่ประสบผลสำเร็จเป็นผลมาจากการจัดระบบวัสดุการเรียน บทเรียน แบบฝึกหัด การประเมินการเรียน ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งในการเรียนแบบเดิมนั้นมีครูผู้สอนเป็นผู้รับผิดชอบในการรวบรวมและจัดระบบการเรียน รวมทั้งดำเนินการเกี่ยวกับการเรียนอื่นๆในชั้นเรียน ทั้งนี้หมายถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียน ตัดสินใจเกี่ยวกับวัสดุการเรียน และวิธีจัดหาวัสดุในการเรียน เก็บบันทึกข้อมูล ประวัติ จัดกลุ่มผู้เรียน และอื่นๆ

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้น เป็นแนวทางที่ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น ในกระบวนการตัดสินใจเกี่ยวกับการเรียนรวมทั้งการจัดการเรียนของเขาเองด้วย ผู้สอนพยายามให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนของตนเพิ่มมากขึ้น จนกระทั่งสามารถรับผิดชอบด้วยตนเองทั้งหมด (autonomous learners) ดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 : แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2.2 การเรียนภาษาตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ดิกคินสัน(Dickinson. 1994 : 18-35) ได้กล่าวถึงเหตุผลของการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้ 5 ประการดังนี้

1. เหตุผลในทางปฏิบัติ (Practical reasons) เป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสที่ได้รับการศึกษาจากหลายสาเหตุ เช่น ระยะทางห่างไกล มีภาระการงานที่จำเป็นต้องกระทำ หรือร่างกายพิการไม่สามารถมาเรียนได้

2. ความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคน (Individual differences among learners) ผู้เรียนแต่ละคนมีลักษณะในการเรียนรู้ที่แตกต่างกันไปหลายจุดด้าน เช่น ความถนัด สติปัญญา ยุทธวิธีในการเรียนรู้ ผู้เรียนบางคนต้องการเรียนเรื่องกฎไวยากรณ์ ในขณะที่บางคนสนุกสนานกับกิจกรรมการใช้ภาษาในการสื่อสาร สติปัญญาของผู้เรียนแต่ละคนก็แตกต่างกันและส่งผลกระทบต่อลักษณะการเรียนรู้ของแต่ละบุคคล ทำให้เกิดปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนแบบเดิมเพื่อให้ทุกคนได้เรียนรู้ไปพร้อมกันจึงมักไม่ประสบผลสำเร็จ

3. จุดมุ่งหมายทางการศึกษา (Educational aims) จุดมุ่งหมายหลักของการศึกษาแบ่งได้เป็น 2 ประการคือ ประการแรกเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพในการเรียน ผู้เรียนสามารถรับผิดชอบการเรียนด้วยตนเองได้ สามารถกำหนดจุดประสงค์ในการเรียนของตน มีเทคนิคในการเรียนคือ มองภาษาที่ตนกำลังเรียนอยู่อย่างเป็นระบบ เข้าใจกฎระเบียบของภาษา เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบและความหมายของภาษา ความรู้ความเข้าใจของตน ประเมินความสามารถ ทบทวนและแก้ไขเพื่อให้การเรียนภาษาของตนอย่างมีประสิทธิภาพประการที่สองเพื่อพัฒนาคุณภาพของบุคคล และการศึกษาต่อเนื่อง ซึ่งนับว่าเป็นเป้าหมายทางสังคมที่มีต่อการจัดการศึกษา ที่เปลี่ยนแปลงไปตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจ

4. แรงจูงใจ (Motivation) การเรียนรู้ด้วยตนเองและแรงจูงใจมีความสัมพันธ์กันอย่างซับซ้อน ซึ่งส่วนประกอบที่สำคัญของแรงจูงใจมีดังต่อไปนี้

4.1 เจตคติต่อกลุ่มที่ใช้ภาษาเป้าหมาย (Group-specific attitudes) ผู้เรียนจะมีเจตคติที่จะใช้ภาษาเป้าหมายกับกลุ่มที่พูดภาษาเป้าหมายนั้นๆ สิ่งที่จะช่วยส่งเสริมเจตคติของผู้เรียนต่อการใช้ภาษาเป้าหมายคือ ครู และการจัดวัสดุการสอน กิจกรรมการเรียนให้เหมาะสมกับผู้เรียน

4.2 แรงจูงใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนภาษาเป้าหมาย (Learners' motives for learning the target language) มีลักษณะที่สำคัญ 2 ประการคือ ประการแรกเป็นแรงจูงใจที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่มที่ใช้ภาษาเป้าหมาย ประการที่สองเป็นแรงจูงใจที่จะเรียนภาษาเป้าหมายเพื่อการทำงาน หรือการศึกษาต่อ แรงจูงใจทั้งสองลักษณะจะไม่ขัดแย้งกัน แต่จะส่งเสริมกัน ซึ่งผู้เรียนส่วนใหญ่จะมีแรงจูงใจในการเรียนภาษาเป้าหมายทั้งสองลักษณะ

4.3 ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจ (Affective factors) ความสนใจในภาษาต่างประเทศ มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเรียนภาษา ความรู้สึกพอใจและไม่พอใจในบทบาทของตนเองในการใช้ภาษาในสังคม จะส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาของผู้เรียน

4.4 แรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน (Extrinsic and intrinsic motivation)

4.4.1 แรงจูงใจภายนอก เป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษาที่ครูจะต้องจัดหรือพยายามส่งเสริมด้วยการเสริมแรงหรือเป็นการบังคับโดยตรงจากจุดหมายของการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจภายนอกมีหลายประการ เช่นครูหรือผู้ให้คำปรึกษา สัญญาการเรียน บันทึกผลการทำกิจกรรมการเรียน การประเมินผลการเรียนด้วยตนเอง หรือการประเมินผลการเรียนจากเพื่อน การทดสอบ และการประเมินผลของรายวิชา หรือการประเมินผลการจบหลักสูตรการเรียน การเรียนภาษาด้วยตนเองเป็นการพยายามทำให้แรงจูงใจภายนอกเป็นผลช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาแรงจูงใจภายใน ซึ่งหมายความว่า การที่ผู้เรียนมีความเต็มใจที่จะเรียนภาษาเป้าหมายเต็มความสามารถของแต่ละบุคคล

4.4.2 แรงจูงใจภายใน มีความสำคัญต่อการเรียนภาษาด้วยตนเอง โดยมีปัจจัยหลายประการ คือ ความตระหนักถึงความต้องการและเป้าหมายการเรียนภาษาของผู้เรียนแต่ละคน การได้รับประสบการณ์การเรียนที่ตรงกับการประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ความพึงพอใจในสถานะที่มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การมีอิสระในการเลือกใช้ยุทธวิธีการเรียนที่ชอบ การเป็นสมาชิกกลุ่ม และการได้รับความร่วมมือ ซึ่งจะเป็นการส่งเสริมการเรียนและการค้นหาปัญหาในการเรียนของผู้เรียน ปัจจัยดังกล่าวครูจะเป็นผู้รับผิดชอบในการช่วยเหลือผู้เรียนให้ใช้ยุทธวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงการช่วยให้ผู้เรียนเปลี่ยนจากการใช้ยุทธวิธีที่ไม่เหมาะสม โดยการศึกษาหารือกับผู้เรียนเพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างครูกับผู้เรียน

5. การเรียนรู้วิธีการเรียนภาษาต่างประเทศ (Learning how to learn foreign languages) นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่สุดในการช่วยให้ผู้เรียนรู้วิธีการเรียน บุคคลที่มีการศึกษาอย่างแท้จริงคือผู้ที่ได้เรียนรู้วิธีการเรียน การปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง และวิธีการค้นหาความรู้และกระบวนการเรียนรู้ การเรียนรู้วิธีการเรียนรู้แบ่งได้เป็น 3 ลักษณะคือ การพัฒนาความรู้เกี่ยวกับกระบวนการเรียนรู้ การวางแผนการเรียน และการค้นหายุทธวิธีการเรียนและสามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสมกับจุดหมายที่วางไว้

จากเหตุผลในการเรียนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเองทั้ง 5 ประการที่กล่าวมาข้างต้น สามารถสรุปได้ 2 ประเด็นใหญ่ๆคือ เพื่อแก้ปัญหาในเชิงปฏิบัติของผู้เรียนแต่ละคน และเพื่อพัฒนาศักยภาพของ

ผู้เรียนให้ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งทั้งสองประการนี้มุ่งที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนพัฒนาไปสู่การเรียนรู้อย่างอิสระและเต็มตามศักยภาพ และพัฒนาการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

2.3 บทบาทของครูและผู้เรียนตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

การเรียนรู้ตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเป็นผู้รับผิดชอบงานหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง ครูจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ บทบาทของครูที่เปลี่ยนไปไม่ได้ทำให้บทบาทและหน้าที่ของครูลดน้อยลงแต่จะมีความสำคัญมากขึ้น โดยครูจะมีบทบาทใหม่ดังนี้

1.การวางแผนการเรียนการสอน (Pedagogical planning) ครูจะเป็นผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียน และจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

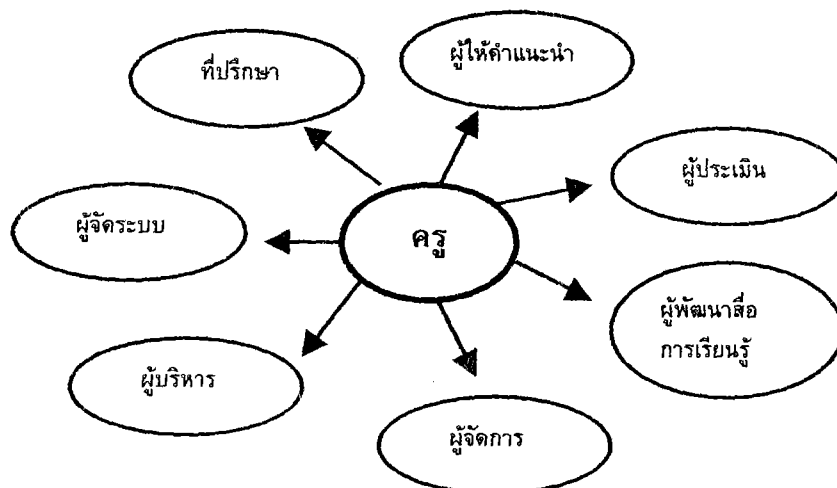
2.การสอน (Teaching) ผู้เรียนจะทำสัญญาการเรียนรู้ ผู้เรียนอาจเรียนเป็นรายบุคคล เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม โดยครูจะเป็นผู้ให้คำปรึกษา

3.การประเมินผล (Assessment) ในการประเมินผลการทำแบบทดสอบ หรือแบบฝึกหัด อาจทำโดยผู้เรียน และเพื่อน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองนั้นๆ

4. การจัดการกิจกรรม (Management and organizational activities) ผู้เรียนจะเป็นผู้เลือกทำกิจกรรมต่างๆด้วยตนเองว่าจะทำกิจกรรมรายบุคคล กิจกรรมคู่ หรือ กิจกรรมกลุ่ม การจัดเก็บข้อมูลการเรียนรู้ของผู้เรียนอาจทำโดยครู หรือตัวผู้เรียนเอง

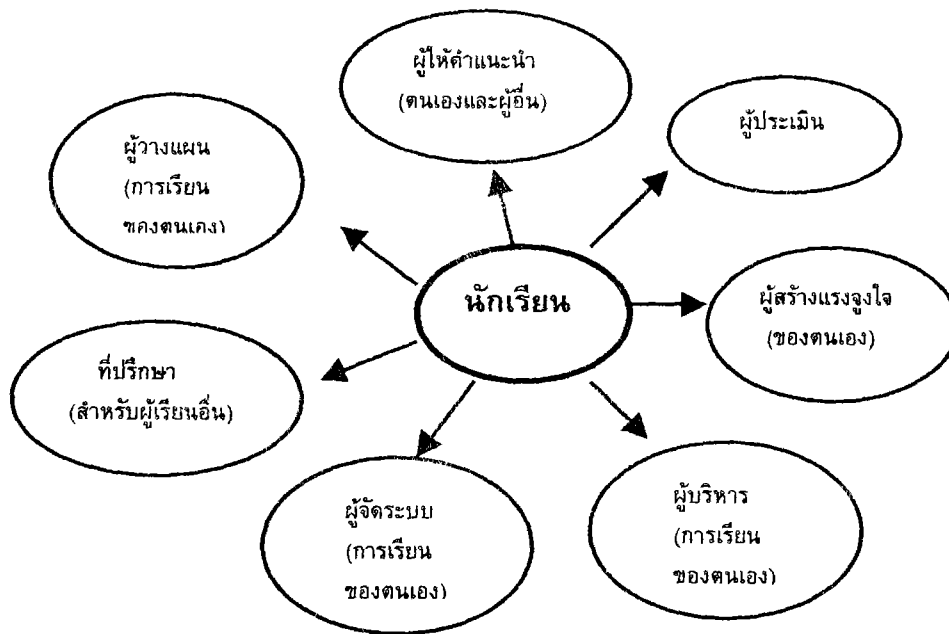
6. การให้ความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษา (Counseling and supporting) เป็นหน้าที่ของครูในการให้ความช่วยเหลือ การให้คำปรึกษาปัญหาการเรียนรู้ ให้คำแนะนำการเลือกสื่อการเรียนรู้ รวมถึงการให้คำปรึกษาทั่วไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้มีความสำคัญมากในการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

จากบทบาทของครูที่เปลี่ยนไปดังกล่าวไว้ข้างต้นอาจสรุปได้ดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 : บทบาทครูตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

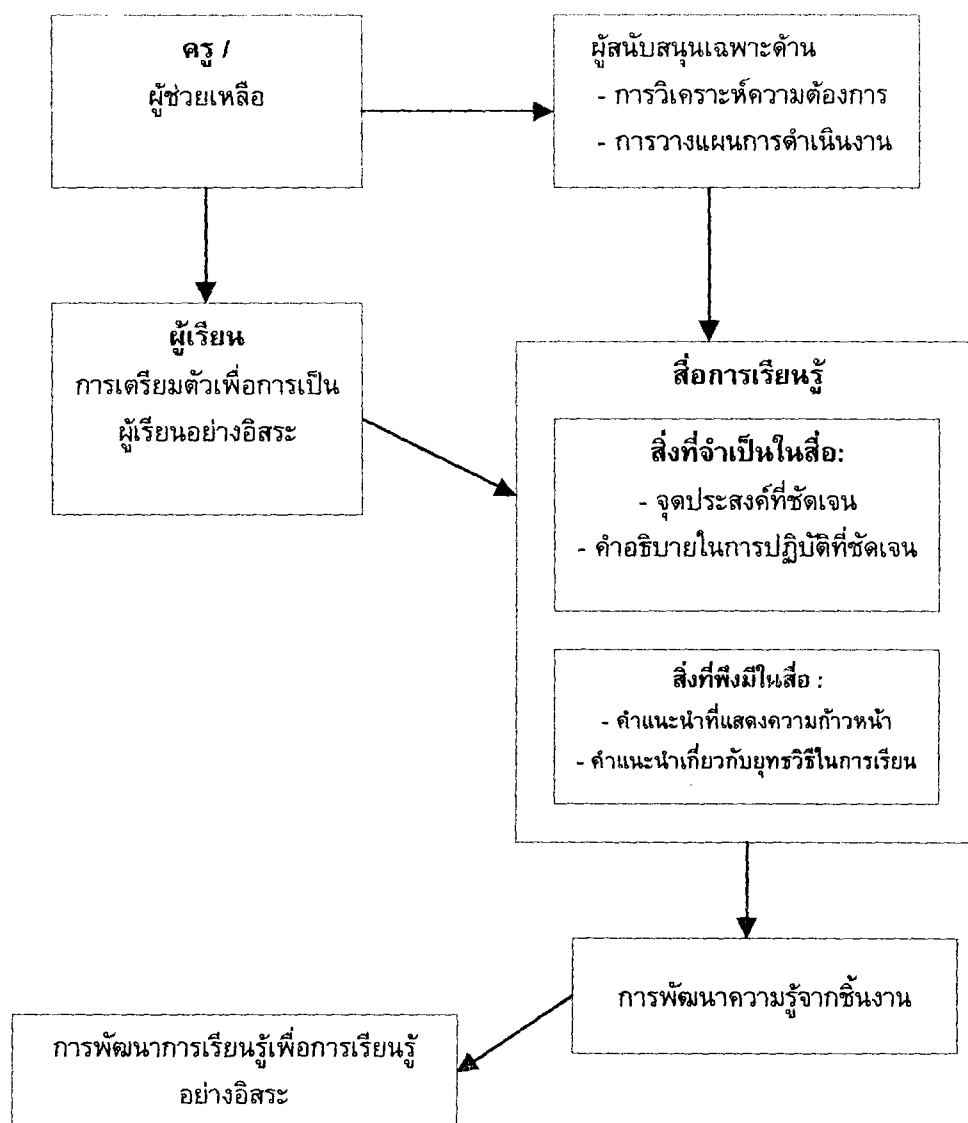
ในขณะที่ตัวผู้เรียนเองก็มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบของการเรียนรู้ โดยผู้เรียนจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจในการเรียนรู้ เป็นผู้เลือกกระบวนกรเรียนรู้ของตนเอง มีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้นในการเรียนรู้ของตนเอง แทนที่จะเป็นผู้คอยรับความรู้จากครูฝ่ายเดียว นอกจากนี้ผู้เรียนยังเป็นผู้ตรวจสอบและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง (Gardner and Miller. 1999 : 13) อาจสรุปผลได้ดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 : บทบาทนักเรียนตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง

ในการเรียนรู้ด้วยตนเองเป็นการสนับสนุนให้ผู้เรียนเป็นผู้เรียนอิสระที่สามารถวางแผนหาความรู้ด้วยตนเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาครูตลอดเวลา ดังภาพประกอบ 4

การสนับสนุนผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ภาพประกอบ 4 : การสนับสนุนผู้เรียนในการพัฒนาการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.เอกสารเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คาเมล (Kamel. 1995 : 19) และ ทอมลินสัน (Tomlinson. 1998 : 320) ได้กล่าวถึงสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองว่า หมายถึงสื่อที่จัดเตรียมไว้สำหรับผู้เรียนที่จะสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองเป็นรายบุคคล

เป็นคู่ หรือเป็นกลุ่ม ตามความต้องการของตนเอง ในเวลาที่ต้องการและตามศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเอง โดยที่ไม่มีการควบคุมจากครูโดยตรง เป็นสื่อที่มีคำสั่งและคำชี้แจงในตัวเอง สื่อที่จัดเตรียมไว้นั้นควรเป็นสื่อที่จัดให้เหมาะสมกับความสามารถ ความสนใจและรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยสื่อนี้อาจเขียนหรือมีการปรับปรุงโดยครู นอกจากนี้ชีริน (Sheerin, 1994 : 24) ได้ให้ความหมายเพิ่มเติมอีกว่า สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มักประกอบด้วยกิจกรรม หรือเนื้อหาซึ่งมีคำถามหรือชิ้นงานซึ่งผู้เรียนสามารถตรวจสอบด้วยตนเองได้ ซึ่งหมายถึงตัวสื่อจะต้องมีคำแนะนำจัดเตรียมไว้ให้แก่ผู้เรียน

จากความหมายของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง พอสรุปได้ว่า หมายถึงสื่อที่สามารถสนองตอบความต้องการของผู้เรียน โดยผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ และไม่มีการควบคุมจากครูโดยตรง ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรม และตรวจสอบงานได้ด้วยตนเอง

3.2 ประเภทของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ดิกคินสัน (Dickinson, 1994 : 68-87) ได้แบ่งประเภทของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองว่ามี 3 ประเภทคือ

1. สื่อสภาพจริง เป็นสื่อที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนภาษาเป้าหมายได้โดยตรงกับความต้องการเฉพาะทางของตนเอง ผู้เรียนสามารถอ่านเนื้อหาที่มีคำศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในสายอาชีพของตนเอง ซึ่งเป็นการดึงดูดให้ผู้เรียนสนใจในการเรียนรู้ และทำให้ไม่เสียเวลาในการอ่านเนื้อหาอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง สื่อประเภทนี้อาจได้จากหนังสือพิมพ์ นิตยสาร เพลง รายการทางโทรทัศน์ เป็นต้น

ข้อจำกัดของสื่อประเภทนี้คือ สื่อส่วนใหญ่ไม่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับเริ่มต้น เพราะเนื้อหาไวยากรณ์ และคำศัพท์มักจะยากเกินความสามารถของผู้เรียน และเป็นปัญหาสำหรับครูในการเตรียมสื่อประเภทนี้เพราะครูสอนภาษาจะไม่มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาที่เกี่ยวข้องทางด้านวิชาชีพ

2. สื่อในเชิงพาณิชย์ เป็นสื่อที่จัดเตรียมไว้สำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยเฉพาะ หรืออาจมีลักษณะที่ไม่ได้จัดเตรียมไว้โดยตรง แต่ต้องมีการปรับให้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อดีของสื่อประเภทนี้คือ

1. เป็นสื่อที่ครอบคลุมทุกทักษะ
2. พร้อมที่จะนำมาใช้ได้ทันที
3. มีคุณภาพและสามารถดึงดูดความสนใจ มีสีสันสวยงาม
4. เป็นสื่อที่ไม่สามารถผลิตใช้ได้เอง เช่น พจนานุกรม หนังสือไวยากรณ์ เป็นต้น
5. มีการทดลอง และตรวจสอบก่อนนำมาใช้

ข้อจำกัดของสื่อประเภทนี้คือ

1. สื่อส่วนใหญ่มักจะเป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อการใช้ในห้องเรียนมากกว่าการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. เป็นสื่อที่มีการตอบคำถามปลายเปิด ซึ่งต้องอาศัยคำแนะนำ การควบคุม และการตรวจสอบจากครู
3. เป็นสื่อที่ผลิตขึ้นเพื่อการค้า จึงคำนึงถึงผู้เรียนทั่วไป เนื้อหาจึงอาจไม่เหมาะสมกับท้องถิ่น
3. สื่อที่เขียนขึ้นโดยเฉพาะสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นสื่อที่จัดทำขึ้นโดยเฉพาะสำหรับผู้เรียน โดยครูซึ่งสามารถจัดให้ตรงกับจุดประสงค์ในการเรียน เหมาะสมกับระดับ วัย และความแตกต่างระหว่างบุคคลในรูปแบบของการเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นสื่อที่ไม่สามารถจัดหาได้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนจากสื่ออื่น นอกจากนี้ยังสามารถอ้างอิงถึงสื่อที่เกี่ยวข้องที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้

ข้อจำกัดของสื่อประเภทนี้คือ ต้องใช้เวลามากในการผลิตสื่อเพื่อให้มีคุณภาพ และต้องการ

การตรวจสอบเพื่อความถูกต้อง

การ์ดเนอร์ และมิลเลอร์ (Gardner and Miller. 1999 : 96-122) ที่ได้กล่าวเพิ่มเติมเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเองไว้อีกหนึ่งประเภทคือ สื่อที่จัดทำขึ้นโดยผู้เรียน ผู้เรียนที่เรียนรู้ด้วยตนเองสามารถมีส่วนร่วมในการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สำคัญ เพราะตัวผู้เรียนเองสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับสื่อที่ตนเองได้เรียนรู้ และสามารถบอกได้ว่าสื่อชนิดใดที่เหมาะสมกับความต้องการ ผู้เรียนอาจผลิตสื่อโดยใช้เนื้อหาจากสื่อสภาพจริง ซึ่งทำให้ผู้เรียนรู้สึกถึงการมีส่วนร่วม และความรับผิดชอบในชิ้นงานของตน

ข้อจำกัดของสื่อประเภทนี้คือ เป็นการเพิ่มภาระงานสำหรับครูที่ต้องตรวจสอบชิ้นงานที่ผู้เรียนผลิตขึ้น อีกทั้งผู้เรียนบางคนไม่เห็นความสำคัญเพราะคิดว่าเป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องผลิตสื่อ หรือคิดว่าตนเองไม่มีความสามารถทางด้านภาษาเพียงพอในการผลิต นอกจากนี้ผู้เรียนเองก็ไม่มีเวลาว่างพอที่จะมีส่วนร่วมในการผลิต

สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้ง 4 ประเภทดังกล่าวข้างต้น เป็นสื่อที่มีลักษณะเฉพาะของตนเองมีทั้งข้อดี และข้อจำกัด อย่างไรก็ตามสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองควรมีองค์ประกอบที่สำคัญเหมือนกัน

3.3 การออกแบบและการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ชีริน (Sheerin. 1994 : 23-26) ได้เสนอแนะการออกแบบในการผลิตสื่อซึ่งมีหลักเกณฑ์ดังนี้

- 1.1 มีจุดประสงค์ที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการของตนเอง
- 1.2 มีเกณฑ์การตัดสินใจที่ชัดเจน ภาษาที่ใช้ในคำสั่งให้ผู้เรียนปฏิบัติได้ด้วยตนเอง ควรเป็นภาษาที่ง่าย และเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อาจมีตัวอย่างประกอบเพื่อให้เห็นชัดเจนยิ่งขึ้น หรืออาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจผิดพลาดในการประเมินตนเอง
- 1.3 มีรูปแบบการนำเสนอที่สามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียน
- 1.4 มีกิจกรรมที่มีคุณค่าแก่การสนใจ กิจกรรมที่จัดเตรียมไว้ในสื่อควรเป็นกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ และมีความสนใจที่จะเรียนรู้โดยการทำกิจกรรมเหล่านั้น
- 1.5 มีขั้นตอนให้ผู้เรียนได้เลือกปฏิบัติ จุดประสงค์ในการให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะให้ผู้เรียนสามารถเป็นผู้เรียนได้อย่างอิสระ ขั้นตอนการปฏิบัติ ควรชัดเจนสามารถให้ผู้เรียนมีโอกาสเลือกปฏิบัติได้ตามความเหมาะสมกับรูปแบบการเรียนรู้ของตนเอง
- 1.6 มีข้อมูลย้อนกลับ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในการเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง
- 1.7 ความสมดุลของสื่อ การจัดเตรียมสื่อสำหรับผู้เรียน ในแต่ละจุดประสงค์ควรมีความสมดุลกัน ในความยากง่ายของกิจกรรม

สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมักประกอบด้วยกิจกรรม งาน หรือคำถามที่ผู้เรียนสามารถตรวจสอบได้ด้วยตนเอง โดยมีคำตอบซึ่งจัดเตรียมไว้ นอกจากนี้ยังมีปรัชญาในการเรียนรู้ในการที่ทำให้ผู้เรียนตระหนักในตนเองและมีความคิดสร้างสรรค์สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้

ผู้เรียนสามารถศึกษาเพิ่มเติมจากสื่ออ้างอิงเช่นหนังสือไวยากรณ์ หรือ พจนานุกรม ที่แนะนำไว้ในสื่อการเรียนรู้ ในกรณีที่ผู้เรียนไม่เข้าใจ หรืออาจมีคำอธิบายสั้นๆจัดเตรียมไว้ในคำเฉลย เพื่อให้ผู้เรียนตรวจสอบและทราบเหตุผลในคำตอบที่ถูกต้อง

ดิกคินสัน(Dickinson. 1994 : 80-87) ได้กล่าวถึงคุณลักษณะเฉพาะของการออกแบบสื่อไว้ดังนี้

สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองควรประกอบด้วยคุณลักษณะของสื่อการสอนภาษาที่ดีคือ

1. วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เรียน นอกจากทำให้ผู้เรียนสามารถรู้ตัวตนเอง กำลังจะเรียนรู้อะไร ยังสามารถช่วยพัฒนาด้านความรับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วย

2. การรับรู้ภาษาอย่างมีความหมาย ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ภาษาที่ใช้ในตัวสื่อ ควรเป็นภาษาที่มีความหมายและสามารถเข้าใจได้ง่าย ภาษาควรเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน อาจมีรูปภาพ คำอธิบาย และการสรุปประกอบด้วย

3. กิจกรรมและสื่อที่หลากหลาย งานหรือกิจกรรมที่จัดเตรียมให้แก่ผู้เรียน ควรเป็นกิจกรรมที่มีคุณภาพ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ที่วางไว้ นอกจากนี้ควรมีกิจกรรมที่หลากหลาย เพื่อให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีศักยภาพแตกต่างกัน ได้เลือกเรียนตามความสนใจของตนเอง

4. สื่อที่มีความยืดหยุ่น เนื่องจากลักษณะการเรียนรู้และยุทธวิธีในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน รูปแบบของสื่อควรมีความยืดหยุ่น เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับตนเอง

5. คำชี้แจงในการเรียนรู้ เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับสื่อที่เรียนรู้ด้วยตนเอง คำชี้แจงควรง่าย และเข้าใจได้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้อง เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องในระดับเริ่มต้นของผู้เรียนอาจใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนได้ ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำในการทำแต่ละกิจกรรมว่าควรจะทำอย่างไร (กิจกรรมเดี่ยว กิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม) กิจกรรมใดควรทำก่อนหรือหลัง และเวลาที่ใช้ทำแต่ละกิจกรรม

6. คำแนะนำในการเรียนรู้ภาษา เป็นสิ่งที่ควรคำนึงถึงในการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกเหนือจากคำชี้แจงในการเรียนรู้ ผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำวิธีการทำแบบฝึกหัดหรือกิจกรรมว่าทำได้อย่างไร วิธีการเรียนรู้คำศัพท์ เมื่อใดที่ควรจะใช้สื่ออ้างอิง เช่นพจนานุกรม หรือหนังสือไวยากรณ์ รู้จักวิธีการวางแผนการเรียนรู้ การประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง และการจดบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนรู้ เป็นต้น

7. ข้อมูลย้อนกลับและการตรวจสอบ การเตรียมข้อมูลย้อนกลับ เช่น คำตอบ หรือคำอธิบาย เกี่ยวกับแบบฝึกหัดให้ผู้เรียน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้จากสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะมิเช่นนั้นผู้เรียนจะตรวจเพียงเพื่อทราบข้อใดถูกหรือผิดเท่านั้น แต่ผู้เรียนต้องการรู้ว่าทำไมคำตอบของเขาผิดที่ใด และต้องการรู้ว่าคำตอบที่ถูกต้องได้มาอย่างไร

นอกจากนี้ในสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรมีวิธีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของตนเอง และอาจมีคำแนะนำในการซ่อมเสริมการเรียนในกรณีที่ผู้เรียนไม่ประสบผลสำเร็จในการเรียนแต่ละครั้ง เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาเพิ่มเติมให้เข้าใจเนื้อหามากยิ่งขึ้น

8. การเก็บบันทึก การเก็บบันทึกข้อมูลในการเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญสำหรับการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะทำให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าคุณมีความก้าวหน้าในการเรียน ในการบันทึกผู้เรียนอาจใช้บันทึกในรูปแบบของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัดหรือ แบบทดสอบ บันทึกในรูปแบบตัวเลข หรือแผนภูมิ ผู้เรียนยังสามารถบันทึกข้อมูลทางภาษาที่ตนได้เรียนรู้

9. สื่ออ้างอิง สื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ดีควรมีแหล่งข้อมูลอ้างอิงระบุไว้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำมาใช้ในการค้นคว้าหาข้อมูลเพิ่มเติมที่มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ผู้เรียนกำลังเรียนรู้ หรือในตัวสื่อเองควรมีคำอธิบายเกี่ยวกับไวยากรณ์ คำศัพท์ที่จำเป็นไว้สำหรับผู้เรียน ภาษาที่ใช้ควรเป็นภาษาที่ง่ายและชัดเจน เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน

10. ความก้าวหน้าในการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องการรู้ความก้าวหน้าและความสำเร็จในการเรียนของตน ซึ่งผู้เรียนอาจได้รับคำแนะนำจากครูในการดำเนินจุดประสงค์อื่นในการเรียนต่อไป

4. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วรยา เพชรประดับ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่หก ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเองผลการวิจัยพบว่า

1. สัมฤทธิ์ผลการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษในแต่ละแผนการสอนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเอง และกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8 ส่วนในบทที่ 1 และ 3 ไม่แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนกลุ่มที่เรียนการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษด้วยตนเองได้คะแนนเฉลี่ย ในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิม ในบทที่ 4, 5, 6, 7 และ 8

2. สัมฤทธิ์ผลในการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษรวมทุกแผนการสอนของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองกับกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 โดยที่คะแนนเฉลี่ยของการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยตนเองสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนจากวิธีการสอนแบบเดิม

ประยุทธ์ พันธุ์บัว (2536 : 90-95) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านและเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า

1. สัมฤทธิ์ผลในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการเรียนภาษาด้วยตนเอง กับวิธีการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. การสอน 2 วิธี คือการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง และการสอนตามคู่มือครูกับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ 3 ระดับ คือระดับสูง ปานกลางและต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์กันต่อคะแนนความสามารถในการอ่านและเขียนภาษาอังกฤษ

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความรับผิดชอบในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่ได้รับการสอนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01

5. การสอนทั้ง 2 วิธี กับระดับความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษในระดับสูง ปานกลาง และต่ำ ไม่มีปฏิสัมพันธ์ต่อคะแนนแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษ

กรรณิการ์ จันทรพุ่ม(2541 : 50-53) ได้ศึกษาความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการอ่านและพฤติกรรมการเรียนตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า

1. นักเรียนมีความเข้าใจในการใช้ยุทธวิธีการอ่านทั้ง 3 แบบคือยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากข้อความข้างเคียง เพิ่มขึ้นหลังการสอนยุทธวิธีการอ่านตามแนวการเรียนภาษาด้วยตนเอง และสามารถนำยุทธวิธีการอ่านไปใช้ได้ในระดับดี

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สัญญาการเรียน (Learning contract) ทำให้นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากยิ่งขึ้น

ทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิตประจำวัน ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านและสามารถเลือกใช้ยุทธวิธีในการอ่านได้อย่างเหมาะสม จะช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจึงควรมีการส่งเสริมการอ่าน ซึ่งวิธีหนึ่งคือการส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกการอ่านด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถอ่านได้อย่างอิสระ โดยไม่ต้องพึ่งพาครูตลอดเวลา สื่อที่จัดเตรียมให้แก่ผู้เรียนควรเป็นสื่อที่มีองค์ประกอบที่ผู้เรียนสามารถเรียน ทำกิจกรรมต่างๆ ตรวจสอบ และประเมินผลได้ด้วยตนเอง ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพที่ผลิตขึ้นโดยเฉพาะ และมีส่วนที่

เสนอแนะยุทธวิธีในการอ่านให้แก่ผู้เรียน เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองให้ได้ตามเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้โดยใช้กรอบแนวคิดของดิกคินสัน(Dickinson. 1994) และชีริน (Sheerin. 1994)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น
ครั้งนี้ มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการอ่านภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองที่
ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวนชั้นละ 15 คน รวม 30 คน โดยความสมัครใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนที่สนใจแต่ละระดับชั้นมาลงชื่อไว้จนครบตามจำนวนที่กำหนด

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน 6 สัปดาห์ ๑ ละ 3 คาบ ๑ ละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 18 คาบ

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาอังกฤษพุทธศักราช 2539 ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ ประถมศึกษาปีที่ 6

2. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอ่าน ยุทธวิธีในการอ่าน การเรียนรู้ด้วยตนเอง วิธีการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และวิธีการประเมินผลสื่อที่ผลิตขึ้น

3. คัดเลือกเนื้อเรื่องที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียนที่จะนำมาใช้ในการทดลอง จำนวน 40 เรื่องโดยพิจารณาจากคำศัพท์ และ โครงสร้างไวยากรณ์ จากหนังสือส่งเสริมการอ่านทั้งในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งเนื้อเรื่องจากสารสนเทศ โดยมีชื่อเรื่องและภาพประกอบของเรื่องติดบนฝาผนังห้องและส้มให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 จำนวนระดับชั้นละ 3 ห้องเรียนรวม 6 ห้องมาเลือกเรื่องตามความสนใจ และเขียนเรื่องที่ตนเองเลือกในกระดาษที่เตรียมไว้ให้จำนวน 20 เรื่อง นำมาสรุปเรื่องที่จะสร้างได้ตามลำดับความสนใจจำนวน 20 เรื่อง ดังนี้

1. The Great Wall
2. Why a Crocodile Has a Rough Back
3. The Smashing Singer
4. The Basket Game
5. High in the Sky
6. A Useful Bird
7. The Purse of Gold
8. The Honeybee Family
9. A Funny Bird
10. The Tortoise and the Hare
11. Bug Catchers
12. Can You See a Horse with Wings?
13. Books in Chains
14. Good Night
15. The Proud Lion
16. The Fisherman and His Wife
17. Mousie's Adventures
18. The Magic Ring
19. Three Fish
20. The Air around You

4. จัดทำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จากเนื้อเรื่องที่นักเรียนเลือก

5. นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม

6. สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผ่านการตรวจจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองกับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 2 ครั้ง เพื่อนำผลการทดลองไปปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้ทดลองจริง ดังนี้

ก. แบบหนึ่งต่อหนึ่ง นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเรียนรู้ด้วยตนเองไปทดลองใช้กับผู้เรียน 2 คน ซึ่งมีระดับการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน แล้วเก็บข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไข

ข. แบบกลุ่ม นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองกับผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน ที่เรียนอ่อน ปานกลาง และเก่งคละกัน แล้วนำข้อมูลมาหาประสิทธิภาพและปรับปรุงแก้ไข

7. นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน เพื่อหาประสิทธิภาพของสื่อการอ่าน

8. นำข้อมูลที่ได้อามาวิเคราะห์ผล
9. สรุปและอภิปรายผล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. แบบทดสอบความเข้าใจด้านการอ่านหลังการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองหลังการทดลอง

1. สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาคผนวก ก หน้า 51-54)

การจัดทำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองประเภทที่ผลิตขึ้นโดยเฉพาะนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวทางในการผลิตสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตามหลักการของดิกกินสัน (Dickinson.1994) และชีริน (Sheerin. 1994) โดยมีหลักการทำสื่อดังนี้

1. เป็นสื่อสำเร็จรูป ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างอิสระ โดยไม่มีครูเป็นผู้กำหนด
2. เป็นสื่อที่มีจุดประสงค์ชัดเจน และผู้เรียนสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี
3. เป็นสื่อที่มีคำชี้แจงในการปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับผู้เรียน

ในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองแต่ละชุดมีการนำเสนอยุทธวิธีการอ่านดังต่อไปนี้

1. ยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming)
2. ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning)
3. ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context)
4. ยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย (Identifying inference)

ลักษณะของกิจกรรมในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน ประกอบด้วย

- 1.1 Activity 1 : การนำเสนอคำศัพท์

กิจกรรมนี้เป็นการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ ที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น เพราะการรู้คำศัพท์เป็นสิ่งจำเป็น ถ้าผู้เรียนไม่เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่มีอยู่ในข้อความที่กำลังอ่าน จะทำให้เกิดความรู้สึกว่าการอ่านเป็นเรื่องยากลำบาก น่าเบื่อหน่าย และอาจทำให้เกิดความห้วนห้าวไม่มีความเชื่อมั่นในตัวเอง (สมุทร เซ็นเชวนิช. 2543 : 15) โดยการนำเสนอจะเลือกเฉพาะคำศัพท์ที่สำคัญต่อความเข้าใจในการอ่านและผู้เรียนไม่สามารถใช้ยุทธวิธีในการเดาคำศัพท์จากบริบทมาใช้ในการอ่าน

ลักษณะกิจกรรมใน Activity 1 ได้แก่ การโยงคำศัพท์กับความหมาย การจับคู่คำกับภาพ

- 1.2 Activity 2 : การคาดเดาเรื่อง

กิจกรรมนี้เป็นการให้ผู้เรียนได้คาดเดาเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่าน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อเป็นการเตรียมตัวผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ประสบการณ์เดิมที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะอ่าน และยังได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านเพื่อพิสูจน์ว่าสิ่งที่ทำนายไว้ถูกหรือผิดอย่างไร อีกทั้งยังเป็นการกระตุ้นความสนใจและสร้างวัตถุประสงค์ในการอ่านด้วย (วิสาข์ จิตวิตร. 2541 : 258-260)

ลักษณะกิจกรรมใน Activity 2 ได้แก่การเดาเรื่องจากรูปภาพ หรือจากชื่อเรื่อง

2. กิจกรรมระหว่างการอ่าน ได้แก่ Activity 3

กิจกรรมนี้เป็นการตอบคำถามจำนวน 5 ข้อ ในกระดาษคำตอบ ซึ่งลักษณะของคำถามจะถามความเข้าใจในการอ่าน โดยสัมพันธ์กับยุทธวิธีการอ่านดังกล่าวข้างต้น

ใน Activity 2 และ Activity 3 นี้จะมีการนำเสนอยุทธวิธีการอ่านที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการอ่านเนื้อเรื่องอื่น ๆ ได้ โดยลักษณะการนำเสนอจะอยู่ในรูปสัญลักษณ์ดวงไฟ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ในการพัฒนาเทคนิควิธีการตัดสินใจด้วยตนเองในกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเองซึ่งจะทำให้พึ่งพาครูน้อยลง และเรียนรู้ที่จะพึ่งพาตัวเองมากขึ้น ดังคำพังเพยที่กล่าวว่า

If you give a man a fish, you feed him one day.

If you teach a man to fish, you feed him for a long time.

(สนธิตา เกียรติวงศ์ และอัญชลี เสริมส่งสวัสดิ์. 2538 : 6; อ้างอิงจาก Tumposky 1982 : 7)

2. กิจกรรมหลังการอ่าน กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมตรวจคำตอบโดยผู้เรียนสามารถตรวจสอบการทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง จากคำเฉลยที่จัดเตรียมให้ (ภาคผนวก ข หน้า 56) ผู้เรียนจะรู้ว่าตนเองถูกหรือผิดอย่างไร และสามารถประเมินผลการเรียนรู้ของตนเองว่ามีความสามารถมากน้อยเพียงใด ถ้าไม่ประสบผลสำเร็จผู้เรียนก็จะได้ใช้ความพยายามมากขึ้นในการพัฒนาการเรียนรู้ของตนเองต่อไป

3. แบบทดสอบหลังการทดลองใช้สื่อการอ่านด้วยตนเอง (ภาคผนวก ค หน้า 58-61) ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

2.1 สร้างแบบทดสอบในการหาประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นข้อสอบชนิดปรนัย แบบ 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ โดยวัดพฤติกรรมการอ่านด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. วัดการอ่านแบบจับใจความสำคัญ
2. วัดการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ
3. วัดการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท
4. วัดการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย

2.2. นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแก้ไขก่อนนำไปใช้

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง (ภาคผนวก ง หน้า 66-67)

แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต (Likert Scale) จำนวน 10 ข้อ โดยเป็นแบบสอบถามในด้านแนวคิดเกี่ยวกับการอ่านด้วยตนเอง รูปแบบของสื่อการอ่านด้วยตนเอง และลักษณะของกิจกรรมในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้ยังมีส่วนของคำถามปลายเปิดอีก 1 ข้อ เพื่อให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม แล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเหมาะสมของการใช้ภาษาและลักษณะของข้อความ ในเชิงนิมิตและเชิงนิเสธ โดยให้ช่วงคะแนน ดังนี้

ข้อความเชิงนิมิต (Positive)

มากที่สุด	ให้	5	คะแนน
มาก	ให้	4	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	2	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	1	คะแนน

ข้อความเชิงลบ (Negative)

มากที่สุด	ให้	1	คะแนน
มาก	ให้	2	คะแนน
ปานกลาง	ให้	3	คะแนน
น้อย	ให้	4	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	5	คะแนน

การประเมินค่าเฉลี่ยของข้อความที่นักเรียนแสดงความคิดเห็นต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยเกณฑ์ประมาณค่า (Best. 1981 : 159) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.50 - 1.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ น้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. จัดปฐมนิเทศนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ถึงการเรียนรู้จากสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จุดประสงค์ของการอ่าน ขั้นตอนการอ่าน การตรวจสอบผล และการประเมินตนเอง
2. นักเรียนใช้สื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งผ่านการหาประสิทธิภาพ จากนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างโดยทดลองใช้กับแบบหนึ่งต่อหนึ่ง และแบบกลุ่ม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้วจำนวน 20 เรื่อง
3. นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนจากสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. นำผลของคะแนนจากการทำแบบฝึกหัด ในระหว่างการทดลองและจากการทำแบบทดสอบ หลังการทดลอง ไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เพื่อตรวจสอบผลการเรียนรู้เฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง และหาค่าประสิทธิภาพ เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพของสื่อการอ่านด้วยตนเอง ตามเกณฑ์ 80 /80
2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นมาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยของความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านด้วยตนเอง
3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 3.1 หาค่าเฉลี่ยของข้อมูล
 - 3.2 การหาค่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยใช้สูตร (เสาวณีย์ สิกขาบัณฑิต : 294 - 295)

$$E_1 = \frac{\frac{\sum X}{N}}{A} \times 100$$

$$E_2 = \frac{\frac{\sum F}{N}}{B} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการที่จัดไว้ในสื่อ โดยคิดเป็นร้อยละจากการทำแบบฝึกหัด
	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละ จากการทำแบบทดสอบภายหลังการเรียนรู้จากสื่อ
	Σx	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบฝึกหัด
	ΣF	แทน	คะแนนรวมของผู้เรียนจากการทำแบบทดสอบภายหลังการเรียนรู้จากสื่อ
	N	แทน	จำนวนผู้เรียน
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกแบบฝึกหัดรวมกัน
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบภายหลังการเรียนรู้จากสื่อ

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น
ครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น
โดยผู้วิจัยได้สร้างสื่อและนำไปหาค่าประสิทธิภาพของสื่อที่สร้างขึ้นกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบประสิทธิภาพตามเกณฑ์
80/80 ผลการวิเคราะห์แยกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ประกอบด้วย
ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 1
2. ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 2
3. ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 3

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์การทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ผู้วิจัยได้นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่จัดทำขึ้นไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
2 ครั้ง เพื่อหาค่าประสิทธิภาพให้ได้ 80/80 ก่อนนำไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่าง ผลการทดลองทั้ง 3 ครั้ง
ปรากฏดังรายละเอียดต่อไปนี้

1.1 ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 1 ผู้วิจัยได้นำสื่อที่สร้างขึ้นไป
ทดลองกับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อ ได้ค่าประสิทธิภาพที่
71 และ 72.5 พบปัญหาและข้อบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามตารางดังนี้

ตาราง 1 ปัญหา / ข้อบกพร่อง และการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องในการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้
ด้วยตนเองครั้งที่ 1

หัวข้อ	ปัญหา / ข้อบกพร่อง	การปรับปรุงแก้ไข
- การนำเสนอคำศัพท์ ยากในเนื้อเรื่องโดยที่ นักเรียนไม่สามารถเดา ได้จากเนื้อเรื่อง	- ในสื่อจะเป็นการอธิบายคำศัพท์โดยเป็น การเขียนความหมายของคำเป็นภาษาอังกฤษทั้งหมด ซึ่งบางครั้งนักเรียนก็ยังไม่ สามารถเข้าใจได้ - ในกระดาษคำตอบ จะมีกิจกรรมที่ นักเรียนเขียนความหมายที่ได้จากการโยงคำ และความหมายที่ตรงกัน ซึ่งไม่จำเป็นเพราะ ไม่ได้เป็นการตรวจสอบความถูกต้อง แต่เป็น การบอกความหมายเท่านั้น	- ใช้การวาดรูปภาพ ประกอบคำศัพท์เพื่อให้ นักเรียนเข้าใจได้ดีขึ้น - ตัดกิจกรรมใน กระดาษคำตอบออก

ตาราง 1 (ต่อ)

หัวข้อ	ปัญหา / ข้อบกพร่อง	การปรับปรุงแก้ไข
- การเดาเรื่อง	- นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำว่า GUESS ในกิจกรรม จึงไม่สามารถทำกิจกรรมในส่วนนี้ได้ - ในการเดาเรื่องโดยเลือกคำตอบที่กำหนด สอดคล้องเป็นการเดาเรื่องซึ่งอยู่ในรูปแบบคำ จะไม่พบปัญหา แต่ถ้าเป็นประโยค นักเรียนไม่เข้าใจประโยคความหมาย - ไม่มีคำอธิบายวิธีการเขียนคำตอบของสิ่งที่นักเรียนต้องเดาในกิจกรรมที่ 2 ว่าจะต้องเลือกอย่างไร และจะเขียนคำตอบไว้ที่ใด	- ครูอธิบายความหมายของคำว่า GUESS ก่อนการทดลองกับกลุ่มนี้ และเป็นข้อพึงปฏิบัติ สำหรับการทำการทดลองกับกลุ่มทดลองต่อไป - ใช้วิธีการวาดภาพประกอบเพื่อให้เข้าใจความหมายแต่ละประโยคให้ดีขึ้น - เขียนคำอธิบายเพิ่มเติมในตัวสื่อ
- การนำเสนอยุทธวิธี การอ่าน	- ภาษาที่ใช้ในการนำเสนอยุทธวิธีอ่าน บางเรื่องไม่ชัดเจน ทำให้นักเรียนไม่เข้าใจ	- ปรับปรุงแก้ไขภาษาให้ ง่าย ชัดเจนมากขึ้นและให้ นักเรียนกลุ่มนี้ได้อ่าน อีกครั้ง

เมื่อผู้วิจัยได้ข้อบกพร่องจากการวิเคราะห์ในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 แล้ว จึงได้ทำการปรับปรุงแก้ไข และจัดพิมพ์สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองใหม่อีกหนึ่งชุด เพื่อนำไปทดลองครั้งที่ 2 ต่อไป

1.2 ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 2 ผู้วิจัยได้นำสื่อการอ่านที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองกับนักเรียนที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และเพื่อประเมินหาค่าประสิทธิภาพของสื่อให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลจากการดำเนินการทดลองปรากฏผลได้ค่าประสิทธิภาพที่ 81.7 / 86 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของชุดสื่อดังรายละเอียดในภาคผนวก จ และตาราง 2 ข้างล่าง

ตาราง 2 ประสิทธิภาพของชุดสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการทดลองกลุ่มที่ 2

จำนวนนักเรียน (คน)	ผลการทดลอง	คะแนนเต็ม (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
15	ระหว่างการใช้สื่อการอ่าน	100	81.7	81.7
15	แบบทดสอบหลังใช้สื่อ	20	17.2	86

จากนั้นผู้วิจัยได้นำสื่อที่ผ่านการทดลองได้ค่าประสิทธิภาพที่ 80/80 ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ในงานวิจัยครั้งนี้

1.3 ผลการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองครั้งที่ 3 กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัยจำนวน 30 คน เพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 เพื่อประเมินประสิทธิภาพของชุดสื่อดังรายละเอียดในภาคผนวก ฉ ผลปรากฏในตาราง 3 ข้างล่าง

ตาราง 3 ประสิทธิภาพของชุดสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

จำนวนนักเรียน (คน)	ผลการทดลอง	คะแนนเต็ม (คะแนน)	คะแนนเฉลี่ย	ประสิทธิภาพ
30	ระหว่างการใช้สื่อการอ่าน	100	81.4	81.4
30	แบบทดสอบหลังใช้สื่อ	20	17.3	86.5

จากตาราง 3 ผลการทดลองพบว่า ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างระหว่างการใช้สื่อเท่ากับ 81.4 คิดเป็นร้อยละ 81.4 และผลการเรียนรู้จากแบบทดสอบหลังใช้สื่อ เท่ากับ 17.3 คิดเป็นร้อยละ 86.5 ได้ค่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองเท่ากับ 81.4 / 86.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่จัดทำขึ้น ได้ประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมี 2 ตอน จากการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามความคิดเห็น ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการทดลองการใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง แล้วนำมาวิเคราะห์ปรากฏผลดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการอ่านด้วยตนเอง เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยได้นำผลที่ได้ไปหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.50 - 5.00	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ดีมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.50 - 4.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ดี
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.50 - 3.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.50 - 2.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	0.50 - 1.49	หมายความว่า	นักเรียนมีความคิดเห็นต่อสื่ออยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
1. ฉันรู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนรู้ด้วยสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง	0.83	2.53	0.5	0.06	-	3.92	ดี
2*. ฉันไม่คุ้นเคยกับการเรียนแบบไม่มีครูสอน	0.03	0.8	1.3	0.26	0.3	2.69	ปานกลาง
3*. ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่ออ่านสื่อการอ่านด้วยตนเอง	-	0.13	1.4	1.3	0.83	3.66	ดี
4*. ฉันคิดว่าสื่อการอ่านนี้ช่วยในการพัฒนาการอ่านของฉันน้อย	0.03	0.26	0.8	1.46	1	3.55	ดี
5. รูปแบบของสื่อการอ่านด้วยตนเองแปลกใหม่และน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของฉัน	1	2.13	0.6	0.13	-	3.86	ดี
6. ข้อแนะนำและคำอธิบายในการใช้สื่อชัดเจนและเข้าใจง่าย	1.5	1.6	0.9	-	-	4	ดี
7. ฉันคิดว่าฉันได้รับประโยชน์จากการที่ได้ประเมินตนเอง	1	1.6	1.1	0.06	-	3.76	ดี
8. ฉันได้เรียนรู้เทคนิค ยุทธวิธีในการอ่านภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในการอ่านเนื้อเรื่องอื่นๆ	2.16	1.86	0.3	-	-	4.32	ดี
9. ฉันชอบกิจกรรมในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองที่มีหลากหลายไม่ซ้ำซาก	1.16	2.13	0.4	0.2	-	3.89	ดี
10*. ฉันคิดว่ากิจกรรมในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองยุ่งยากซับซ้อน	0.03	0.26	1.2	1.73	-	3.22	ปานกลาง
เฉลี่ย						3.68	ดี

* หมายถึง ข้อความที่มีความหมายในเชิงนิเสธ

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68 และเมื่อพิจารณาในรายละเอียดของความคิดเห็นของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง พบว่า

1. ความคิดเห็นต่อแนวคิดต่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ในข้อ 1 3 4 และ 7 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ ดี ยกเว้นข้อ 2 อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นต่อรูปแบบของสื่อการอ่านด้วยตนเอง ในข้อ 5 และ 6 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ ดี
3. ความคิดเห็นต่อลักษณะของกิจกรรมในสื่อในข้อ 8 และ 9 กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นเฉลี่ยอยู่ในระดับ ดี ยกเว้นข้อ 10 อยู่ในระดับปานกลาง

ตอนที่ 2 แบบคำถามปลายเปิด เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างได้แสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนที่ 2 ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิด ผู้วิจัยนำผลที่ได้มารวบรวมและจัดเรียงลำดับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะได้ผลตามตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะอื่นๆ ต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อที่	ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะ	ร้อยละ
1.	ควรมีเรื่องอ่านมากกว่านี้	23.3
2.	ควรมียุทธวิธีการอ่านมากกว่านี้	6.6
3.	ควรมีการแปลคำศัพท์ยากเป็นภาษาไทย	6.6
4.	เรื่องที่น่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	6.6
5.	ได้ยุทธวิธีในการอ่านและนำมาใช้หาคำตอบได้มากขึ้น	3.3
6.	ควรนำเอายุทธวิธีนี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน	3.3
7.	ควรจัดทำต่อทุกปี เพื่อให้นักเรียนชั้นอื่นๆ ได้ทำกิจกรรมแบบนี้ด้วย	3.3
8.	ควรมีคำถามมากกว่า 5 ข้อ	3.3
9.	ไม่แสดงความคิดเห็น	43.7

จากตาราง 5 พบว่า นักเรียนกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่าควรมีเรื่องอ่านมากกว่าที่ได้ทำการทดลอง อยู่ในอันดับสูงสุดคิดเป็นร้อยละ 23.3 ควรเพิ่มยุทธวิธีการอ่าน ให้มีการแปลคำศัพท์ยาก และเรื่องที่น่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันร้อยละ 6.6 และเห็นว่าสามารถอ่านและหาคำตอบโดยใช้ยุทธวิธีการอ่านได้มากขึ้น ควรนำยุทธวิธีการอ่านนี้ไปสอนในห้องเรียน ควรมีคำถามในแต่ละเรื่องมากขึ้น และควรให้นักเรียนชั้นอื่นๆ ได้ทำกิจกรรมนี้ด้วยร้อยละ 3.3

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการหาประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย แขวงสีลม เขตบางรัก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียนระดับต้น ที่มีค่าประสิทธิภาพของสื่อตามเกณฑ์ 80/80

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร จำนวนชั้นละ 15 คน รวม 30 คน โดยความสนใจของนักเรียน โดยให้นักเรียนที่สนใจแต่ละระดับชั้นมาลงชื่อไว้จนครบตามจำนวนที่กำหนด

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้เวลาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 โดยใช้เวลาหลังเลิกเรียน 6 สัปดาห์ ละ 3 คาบๆ ละ 40 นาที รวมทั้งสิ้น 18 คาบ

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย

1. สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
2. แบบทดสอบหลังการใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

วิธีดำเนินการทดลอง

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการ 5 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่

1. สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง จำนวน 20 เรื่อง โดยแต่ละเรื่องประกอบด้วยกิจกรรมหลัก 3 กิจกรรม คือ

1.1 กิจกรรมก่อนการอ่าน เป็นการนำเสนอคำศัพท์ และการคาดเดาเรื่อง

1.2 กิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการตอบคำถามจำนวน 5 ข้อ ซึ่งลักษณะของคำถามจะสัมพันธ์กับยุทธวิธีที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในการอ่าน

1.3 กิจกรรมหลังการอ่าน เป็นการตรวจคำตอบด้วยตนเอง จากคำแนะนำที่จัดเตรียมไว้ และสามารถประเมินตนเองจากแบบประเมินที่ปรากฏอยู่ในสื่อ

2. แบบทดสอบหลังการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ

3. แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตอนที่ 1 เป็นแบบ ประเมินค่า 5 ระดับ รวม 10 ข้อความและตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นแบบปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญแล้วปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 3 นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไปทดลองใช้กับการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งกับ นักเรียน 2 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ 4 นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไปทดลองใช้กับการทดลองแบบกลุ่ม กับ นักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 15 คน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพตามที่กำหนด

ขั้นตอนที่ 5 นำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้ง 20 เรื่อง ไปทดลองใช้กับนักเรียนกลุ่ม ตัวอย่างจำนวน 30 คนเพื่อประเมินหาประสิทธิภาพของสื่อ และประเมินความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อ สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างการทดลองและจากแบบทดสอบ และการตอบแบบ สอบถาม มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าสถิติ ดังต่อไปนี้

1. หาค่าเฉลี่ยของผลการทำแบบฝึกหัดระหว่างการทดลองและจากแบบทดสอบหลังการทดลอง นำมาหาค่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

2. หาค่าเฉลี่ยของผลที่ได้จากแบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อ การเรียนรู้ด้วยตนเอง

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีประสิทธิภาพสูงตามเกณฑ์ 80 / 80 โดย มีค่าประสิทธิภาพที่ 81.4 / 86.5

2. กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง อยู่ในเกณฑ์ดี โดยมีค่าเฉลี่ย 3.68

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย เพื่อพัฒนาสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองสำหรับผู้เรียน ระดับต้น ที่มีค่าประสิทธิภาพของสื่อตามเกณฑ์ 80/80 จากการนำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองไป ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เมื่อวิเคราะห์ผลจากแบบทดสอบเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของสื่อปรากฏว่าคะแนน ผลการเรียนรู้เฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในระหว่างการใช้สื่อ และจากแบบทดสอบหลังจากการใช้สื่ออยู่ในระดับสูง ได้ค่าประสิทธิภาพของสื่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ที่ 81.4 / 86.5 เป็นไปตาม จุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ คือเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 ผลดังกล่าวอาจมีผลมาจากองค์ประกอบหลายประเด็นที่ นำมาอภิปราย ดังนี้

1. องค์ประกอบของสื่อ

1.1 รูปลักษณะของสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแผ่นกระดาษหน้าหลัง มีสีสัน และรูปภาพที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง และเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป ผู้เรียนสามารถใช้เวลาอ่านในแต่ละเรื่องไม่มากนัก นับว่ามีผลต่อความรู้สึกทางจิตวิทยา ทำให้เกิดความรู้สึกอยากอ่าน ซึ่งตรงกับผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นในเรื่องรูปแบบของสื่อว่าแปลกใหม่และน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างอยู่ในเกณฑ์ดี สอดคล้องกับผลการวิจัยของกรรณิการ์ จันทร์พุ่ม (2541 : 50) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนจะเลือกอ่านเรื่องที่มีเนื้อหาสั้นๆ มีเนื้อเรื่องง่าย มีรูปภาพประกอบที่น่าสนใจ และจากการสังเกตของ ผู้วิจัยพบว่าในระหว่างการทำทดลอง นักเรียนที่สมัครใจร่วมทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความสนุกสนาน และอ่านอย่างมีความสุข

1.2 กิจกรรมมีความหลากหลายและเป็นไปตามลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบตั้งแต่ต้นจนจบ โดยสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองทุกเรื่องประกอบด้วย วัตถุประสงค์ คำชี้แจง กิจกรรมการนำเสนอคำศัพท์ ยาก การเดาเรื่องจากภาพประกอบและชื่อเรื่อง คำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน การนำเสนอ ยุทธวิธีการอ่าน การตรวจคำตอบ และการประเมินผลด้วยตนเอง การนำเสนออย่างเป็นระบบดังกล่าว เสริมประสิทธิภาพของสื่อซึ่งสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

1.2.1 กิจกรรมของสื่อมีความหลากหลาย ทำให้นักเรียนใช้เวลาในการทำกิจกรรมด้วยตนเอง ตลอดทั้งกระบวนการตั้งแต่แรกเริ่มจนจบโดยไม่รู้สึกเบื่อหน่าย กิจกรรมที่หลากหลายเหล่านั้นจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจและสนใจที่จะเรียนรู้โดยทำกิจกรรมเหล่านั้น (Sheerin. 1994 : 23-26) ซึ่งเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่บอกว่ารู้สึกชอบกิจกรรมในสื่อการอ่านที่มีหลากหลาย และไม่ซ้ำซาก ในขณะที่เดียวกันก็ไม่คิดว่ากิจกรรมในสื่อยุ่งยากซับซ้อน

1.2.2 รูปแบบการนำเสนอ มีการจัดลำดับกิจกรรมการนำเสนอที่เอื้อต่อจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็ก โดยผู้วิจัยมีการเตรียมตัวผู้เรียนด้วยกิจกรรมต่างๆ เป็นลำดับขั้นตอน เริ่มด้วยชื่อเรื่อง และรูปภาพที่เกี่ยวกับเนื้อเรื่องมีสีสัน เป็นการเตรียมตัวให้ผู้เรียนรู้ว่าตนเองกำลังจะอ่านเนื้อเรื่องอะไร นอกจากนั้นยังมีรายละเอียดของกิจกรรมบ่งบอกว่า เป็นกิจกรรมเสริมทักษะการอ่าน ระดับของผู้เรียน ยุทธวิธีการอ่านที่ผู้เรียนจะได้รับ พร้อมทั้งเวลาในการทำกิจกรรม ทำให้นักเรียนรู้จักมุ่งหมายในการอ่าน จากนั้นจึงเป็นกิจกรรมก่อนการอ่าน ระหว่างการอ่าน และหลังการอ่าน โดยกิจกรรมก่อนการอ่านประกอบด้วยกิจกรรม 2 ประเภทคือ กิจกรรมที่เตรียมตัวให้ผู้เรียนด้านคำศัพท์ นำเสนอคำศัพท์ที่ไม่สามารถเดาความหมายได้จากบริบท โดยใช้รูปภาพเป็นตัวสื่อเพื่อสื่อความหมายให้ชัดเจนยิ่งขึ้น และกิจกรรมการคาดเดาเรื่อง ซึ่งเปรียบเสมือนการตั้งจุดประสงค์ในการอ่าน และขณะเดียวกันเป็นการท้าทายผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจในการอ่าน เพื่อที่จะได้ทราบว่าเรื่องที่ตนเองเดานั้นถูกต้องหรือไม่ ส่วนกิจกรรมระหว่างการอ่าน เป็นการตอบคำถามจำนวน 5 ข้อ ลักษณะของคำถามจะสัมพันธ์กับยุทธวิธีที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ในการอ่านเนื้อเรื่องอื่นๆด้วย นอกจากนี้การที่ผู้เรียนได้อ่านยุทธวิธีการอ่าน ทำให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อเรื่องมากขึ้น จากแบบสอบถามพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นว่าการได้เรียนรู้ยุทธวิธีการอ่านช่วยให้หาคำตอบได้มากขึ้น ส่วนกิจกรรมหลังการอ่านเป็นการตรวจคำตอบด้วยตนเอง จากคำถามที่จัดเตรียมให้ ผู้เรียนสามารถประเมินตนเองจากแบบประเมินที่ปรากฏอยู่ในสื่อ ประกอบกับแรงจูงใจที่ได้รับจากข้อมูลย้อนกลับทันทีเมื่อทำแบบฝึกหัดหลังการอ่านด้วยตนเองเสร็จ พร้อมเหตุผลประกอบ นับเป็นส่วนช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาด้วยตนเอง (Dickinson. 1987 : 136) เพราะเป็นการประเมินที่สะดวก รวดเร็ว นักเรียนสามารถเรียนรู้ความบกพร่องของตนเองได้ทันที เป็นการสร้างความเชื่อมั่นและทำให้เกิดแรงจูงใจให้กับ

ตนเอง ในกรณีที่ประสบความสำเร็จ แต่หากไม่ประสบผลสำเร็จก็จะเกิดแรงจูงใจในการเปลี่ยนแปลงวิธีการเรียนรู้ เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องของตนเอง ทำให้รู้จักตนเองและส่งผลต่อตนเองในอนาคต (Gardner and Miller, 1999 : 207) อีกทั้งยังสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาพ.ศ. 2542 ที่ต้องการให้ผู้เรียนฝึกการปฏิบัติให้ได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง (กรมสามัญศึกษา, 2542 : 19) จากแบบสอบถามความคิดเห็นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าได้ประโยชน์จากการที่ได้ประเมินตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี

นอกจากนี้การนำเสนอแต่ละกิจกรรมในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมีความชัดเจนในตัวเอง ทุกกิจกรรม เช่นการใช้สัญลักษณ์เป็นรูปภาพดวงไฟประกอบในการนำเสนอยุทธวิธี การใช้สีต่างๆกันในแต่ละส่วนของการนำเสนอ การใช้ภาษาแม่ง่ายๆที่เหมาะสมกับระดับของผู้เรียน กรอบการนำเสนอการสอนยุทธวิธีการอ่าน จากแบบสอบถามพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างคิดว่าข้อแนะนำและคำอธิบายในการใช้สื่อชัดเจนและเข้าใจง่ายอยู่ในเกณฑ์ดี ซึ่งส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนดังปรากฏจากคะแนนของนักเรียนจากการทำแบบฝึก

1.3 การนำเสนอยุทธวิธีการอ่าน ช่วยให้การอ่านด้วยตนเองง่ายขึ้น ในการทำงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เลือกยุทธวิธีที่นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้จริงในการเรียน คือยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming) ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning) ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context) และยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย (Identifying inference) โดยในแต่ละเรื่องที่จะอ่านจะมีส่วนของการนำเสนอยุทธวิธีในการอ่าน เรื่องละ 1 - 2 วิธี นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถใช้ยุทธวิธีที่มีการนำเสนอมาประกอบการอ่านทำให้อ่านได้เข้าใจ ไม่รู้สึกว่ายากที่อ่านยาก ทำให้เกิดแรงจูงใจในการอ่าน ขณะเดียวกันก็รู้สึกว่าตนเองได้เรียนรู้กลยุทธ์ที่เป็นประโยชน์ ซึ่งลักษณะการนำเสนอจะใช้คำพูดง่ายๆ เหมือนครูกำลังสอนยุทธวิธีต่างๆเหล่านั้นอยู่ นักเรียนสามารถนำยุทธวิธีที่ได้รับไปใช้กับเนื้อเรื่องที่ตนกำลังอ่าน หรือเรื่องต่อไป จากผลรวมคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบทดสอบหลังจากการเรียนรู้ด้วยตนเองที่ได้ค่าประสิทธิภาพร้อยละ 86.5 ซึ่งมากกว่าผลรวมคะแนนเฉลี่ยของการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนรู้ด้วยตนเองที่ได้ค่าประสิทธิภาพร้อยละ 81.4 แสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถนำยุทธวิธีการอ่านที่ได้เรียนรู้มาในระหว่างการใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองมาใช้ในการทำแบบทดสอบอย่างได้ผล และการประเมินจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรู้เทคนิคยุทธวิธีในการอ่านพบว่าอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนั้นนักเรียนกลุ่มตัวอย่างยังได้ให้ข้อเสนอแนะว่าควรนำเอายุทธวิธีการอ่านเหล่านี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนเห็นประโยชน์จากการได้เรียนรู้ยุทธวิธีการอ่านและอยากจะทำให้เพื่อนที่มีได้ร่วมในการทดลองครั้งนี้ได้เรียนรู้กลยุทธ์เหล่านั้น

จากการสอบถามเมื่อเสร็จสิ้นการวิจัยพบว่า ยุทธวิธีการอ่านที่นักเรียนนำไปใช้ได้มากที่สุดคือยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท นักเรียนได้เรียนรู้ว่าในการอ่านเนื้อเรื่องไม่จำเป็นต้องหาความหมายทุกคำแต่สามารถเดาได้จากบริบทในหลายรูปแบบตามที่ได้เรียนรู้จากสื่อการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของสุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 84) ที่ได้กล่าวไว้ว่าในการฝึกทักษะการอ่าน ผู้เรียนไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำ ผู้เรียนต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ต่างๆในการเดาความหมายของคำศัพท์จากข้อความข้างเคียงมาช่วย เพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่อง จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลนับได้ว่าการนำเสนอยุทธวิธีในการอ่านมีผลต่อการอ่านสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนได้นำประโยชน์จากการอ่านยุทธวิธีมาใช้ในการอ่านและทำความเข้าใจ ทำให้สามารถทำแบบฝึกได้ดี

2. การจัดการ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีระบบการจัดการก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลอง ที่มีผลต่อการวิจัยในครั้งนี้ สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

2.1 เวลาที่ใช้ในการวิจัย เป็นช่วงเวลาที่นักเรียนว่างคือช่วงเลิกเรียนแล้ว นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเป็นกลุ่มที่ไม่ได้เรียนพิเศษตอนเย็นที่โรงเรียนจัดขึ้น แต่ต้องกลับเย็นเพราะต้องรอผู้ปกครองอยู่แล้ว ไม่มีภาระกิจใดๆ ทำให้การอ่านเป็นไปอย่างผ่อนคลาย และยังทำให้นักเรียนรู้สึกว่าคุณเองได้ใช้เวลาให้เกิดประโยชน์อีกด้วย ซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ที่ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ตัดสินใจว่าจะเรียนที่ใด ช่วงระยะเวลาใด ตามความสมัครใจในช่วงเวลาที่ว่างจากภารกิจโดยไม่มีข้อจำกัดของเวลามาเป็นข้อกำหนด (Tomlinson. 1998 : 320)

2.2 ความสมัครใจ ในการทำการทดลองในงานวิจัยครั้งนี้ นักเรียนกลุ่มตัวอย่างจะเป็นนักเรียนที่สมัครใจมาเข้าร่วมทดลอง (Voluntarily to learn) มิได้มาเพราะถูกบังคับ แต่มีเจตนาที่จะเรียนด้วยความอยากรู้ (สมคิด อิศระวัฒน์. 2532 : 76) จึงทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ มาอ่านด้วยตนเองตามเวลาที่กำหนดอย่างสม่ำเสมอ จากการสังเกตของผู้วิจัยพบว่านักเรียนจะวิ่งเล่นกันอย่างสนุกสนาน แต่เมื่อถึงเวลานัดหมายก็จะรีบเข้ามาเรียนรู้ทันที และเริ่มเรียนอย่างมีความสุข มีความกระตือรือร้นในการอ่าน และสามารถหยุดได้เมื่อต้องการ ซึ่งนับเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ไม่มีการบังคับ แต่เกิดขึ้นเพราะความต้องการของตนเอง และยังสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์จากแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่รู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนรู้ด้วยสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอยู่ในเกณฑ์ดี นอกจากนั้นจากการสังเกตผู้วิจัยยังพบอีกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความสุขกับการอ่านไม่รู้สึกเบื่อหน่ายหรือกังวลใจในการเรียน สามารถอ่านและปฏิบัติตามขั้นตอนต่างๆได้เป็นอย่างดี

2.3 แนวคิดเรื่องการเรียนรู้ด้วยตนเอง เป็นแนวคิดรูปแบบใหม่ที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างไม่คุ้นเคย ก่อนทำการทดลอง ผู้วิจัยได้อธิบายและทำความเข้าใจกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างถึงจุดมุ่งหมายของการทำงานวิจัย และกระบวนการในการเรียนรู้ด้วยตนเองตามขั้นตอนและกิจกรรมต่างๆ ที่ปรากฏในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งหมด ตลอดจนการใช้กระดาษคำตอบ วิธีการตรวจคำตอบด้วยตนเอง การประเมินตนเอง และซักถามความเข้าใจในการใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองก่อนให้นักเรียนได้ปฏิบัติจริง ทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถปฏิบัติตามกิจกรรมได้เป็นอย่างดี จากการสังเกตนักเรียนกลุ่มตัวอย่างสามารถทำงานได้อย่างราบรื่น ไม่มีข้อสงสัยในการอ่าน แสดงถึงความพร้อมในการอ่าน การเรียนรู้ใดๆก็ตาม ถ้าผู้เรียนมีความรู้สึกรักอยากเรียน เต็มใจและพร้อมที่จะเรียนแล้ว แสดงว่าเกิดแรงจูงใจ และผลทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว(อารี พันธุ์มณี. 2542 : 92)

2.4 เนื้อเรื่องที่เลือกมาทำในงานวิจัยนี้ เหมาะสมกับระดับและความสนใจของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อเรื่องมาจากหนังสือส่งเสริมการอ่านทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งเนื้อเรื่องจากสารสนเทศ โดยพิจารณาจากคำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ ที่เหมาะสมกับนักเรียนในระดับนี้และได้สุ่มให้นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และ 6 เลือกเรื่องที่สนใจโดยนำชื่อเรื่องและรูปภาพประกอบให้พิจารณาประกอบการตัดสินใจ แล้วผู้วิจัยจึงนำเรื่องที่ได้รับการเลือกมาสร้างสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตรงกับผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนที่พบว่านักเรียนรู้สึกสนุกสนาน และคิดว่าสามารถนำไปใช้ได้ในชีวิตประจำวัน ไม่จำกัดอยู่ในเฉพาะบทเรียน แต่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้ในสภาพความเป็นจริง ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งของการเรียนที่มีความสุข (สำราญ วัจนราช. 2541 : 62) อีกทั้งเนื้อเรื่องที่นักเรียน

เลือกพบว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ ซึ่งตรงกับความสนใจของวัยเด็กตอนกลาง ที่มักชอบเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตสัตว์ (ภิญญาพร นิตยะประภา. 2534 : 21)

2.5 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสเลือกเรื่องอ่านอย่างอิสระตามความสนใจ ครูไม่ได้กำหนดให้นักเรียนต้องอ่านเรื่องใดก่อนหลัง ซึ่งถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญในการพัฒนาการอ่าน และการที่ได้เลือกเรื่องที่อ่านเองมีแนวโน้มว่านักเรียนจะกระทำกิจกรรมการอ่านนั้นจนสัมฤทธิ์ผล และสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น (Harris and Smith. 1986 : 274)

2.6 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างได้บันทึกข้อมูลหลังจากการอ่านสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองจบในแต่ละเรื่อง ว่าตนเองได้เรียนรู้เกี่ยวกับอะไรบ้าง และได้เรียนรู้ยุทธวิธีการอ่านอะไรบ้าง ทำให้นักเรียนได้มีโอกาสทบทวนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ จากการจดบันทึกในสิ่งที่ตนเองได้อ่านไปซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยพัฒนาความเข้าใจในการเรียนของผู้เรียนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนจนรู้ชัด (learn to know) เรียนจนทำได้ (learn to do) และเรียนเพื่อจะเป็น (learn to be) (สำราญ วังนุราช. 2541 : 63)

3. บรรยาภาศ

ในการทำวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ห้องศูนย์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นสถานที่ให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างเข้ามาใช้ในการทดลอง มีใช้ห้องเรียนปกติทั่วไป ทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้สึกอิสระและอ่านสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างมีความสุขในอิริยาบถต่างๆ ตามสบาย ไม่ใช้การนั่งเรียนเหมือนที่โต๊ะในห้องเรียนปกติ เป็นบริเวณที่เรียบสงบ สะดวกสบายและไม่มีผู้ใดมารบกวน มีอุปกรณ์อำนวยความสะดวก หรือแหล่งวิทยาการที่ใช้สะดวก ซึ่งเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนรู้ด้วยตนเอง (Tough. 1979 : 95) นอกจากนั้นการที่ไม่มีครูมาคอยกำกับควบคุม แต่หากต้องการความช่วยเหลือ ก็สามารถขอความช่วยเหลือจากครูได้ ทำให้นักเรียนเกิดความภูมิใจในความสามารถของตนเอง มีความรู้สึกว่าตนเองไม่จำเป็นต้องได้รับการสอนอยู่ตลอดเวลา สามารถเรียนได้ด้วยตนเอง รู้จักตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง และรู้จักปรับตัวได้ทุกที่ทุกเวลา (สำราญ วังนุราช. 2541 : 62 และ จันทรจิรา อินทะพันธ์. 2544 : 17) ขณะเดียวกันก็รู้สึกได้ว่าเพราะรู้ว่ามีผู้คอยให้ความช่วยเหลือตลอดเวลาที่ต้องการ ซึ่งนับเป็นแรงจูงใจหนึ่งในการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในด้านการจัดเรียนการสอน

1. การจัดทำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรแยกระดับความยากง่ายของชุดสื่อโดยอาจใช้สีหรือรหัสเป็นตัวกำหนด เพื่อบ่งชี้ให้ทราบว่าสื่อชิ้นใดง่าย ปานกลาง และยาก นักเรียนจะได้เลือกอ่านตามศักยภาพของตนเอง และเลือกอ่านให้ยากขึ้นตามลำดับ

2. ควรทำสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ เพิ่มมากขึ้นเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝน และคุ้นเคยกับการเรียนรู้ด้วยตัวเอง และจะนำไปสู่การขวนขวายหาความรู้ และเรียนรู้ด้วยตัวเองในทักษะด้านอื่นๆต่อไป

3. จากผลการวิจัยพบว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง เห็นประโยชน์ของยุทธวิธีการอ่านทั้ง 4 คือยุทธวิธีการอ่านแบบจับใจความ (Skimming) ยุทธวิธีการอ่านแบบเจาะหาข้อมูลที่ต้องการ (Scanning) ยุทธวิธีการเดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท (Guessing the meaning from context) และยุทธวิธีการตีความหมายของใจความที่ปรากฏโดยนัย (Identifying inference) และสามารถนำยุทธวิธีการอ่านดังกล่าวมาใช้ในการเรียนในห้องเรียนด้วย จึงควรเพิ่มยุทธวิธีการอ่านด้านอื่นๆมาแนะนำเสนอแก่นักเรียนด้วย และควรควรนำยุทธวิธีการอ่านเหล่านี้ไปใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนปกติด้วย

4. การตรวจสอบคำตอบในสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการประเมินผลตนเองทำให้นักเรียนรู้สึกอิสระและสามารถเรียนรู้ข้อบกพร่องของตนเองได้อย่างรวดเร็ว เพราะในเฉลยจะมีเหตุผลประกอบว่าคำตอบใดถูก หรือผิด โดยให้ย้อนกลับไปดูในเนื้อเรื่องประกอบด้วย ทำให้นักเรียนไม่รู้สึกเป็นกังวลว่าจะถูกตำหนิจากครู จึงจะแนะนำวิธีตรวจคำตอบและประเมินผลลักษณะเช่นนี้มาใช้ในห้องเรียนปกติ

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรจัดทำสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในระดับชั้นที่สูงขึ้น เพื่อศึกษาความต่อเนื่องของผลสัมฤทธิ์ของการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างว่ามีความสามารถนำยุทธวิธีการอ่านมาใช้ได้อย่างต่อเนื่องหรือไม่
2. ควรจัดทำสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองในทักษะอื่นๆ เช่นด้านการฟัง ด้านไวยากรณ์ ในระดับผู้เรียนตอนต้นเพื่อดูประสิทธิภาพของสื่อว่าจะได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และผู้เรียนในระดับนี้จะสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองในทักษะการฟัง และไวยากรณ์ ได้หรือไม่
3. ควรทำการวิจัยเปรียบเทียบนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ผ่านการอ่านสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเองกับนักเรียนกลุ่มที่ไม่เคยผ่านการอ่านสื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน ว่าแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2534). การพัฒนาสื่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์กรมการศาสนา.
- (2538). กิจกรรมส่งเสริมภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักงานทดสอบทางการศึกษา.
- กรมสามัญศึกษา. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรรณิการ์ จันทร์พุ่ม. (2541). การศึกษาความสามารถในการใช้ยุทธวิธีการอ่านและพฤติกรรมการเรียนตามแนวการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- กุลวดี วีระวานิช. (2542). การพัฒนาชุดฝึกอบรมครูเรื่องการใช้สื่อวีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- คณาพร คมสัน. (2540). การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ด้วยตนเองในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ ค.ด. (สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เครือวัลย์ ปะทะยศ. (2533, มิถุนายน-ตุลาคม). "การปลูกฝังนักเรียนให้มึนสัยรักการอ่านและการค้นคว้า" ศึกษาศาสตร์. 14(2) : 44-46.
- จันทรจิรา อินทะพันธ์. (2544). การสร้างเอกสารการเรียนรู้ด้วยตนเองแบบเบ็ดเสร็จระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศและคอมพิวเตอร์(ช0249). วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า ธนบุรี. ถ่ายเอกสาร.
- จวิลักษ์ณ์ บุญะกาญจน. (2525). จิตวิทยาการอ่าน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2520). ระบบสื่อการสอน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชุดิมา สัจจามนท์. (2529). หนังสือเพื่อลูก. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ณรงค์ ทองปาน. (2526). การสร้างหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์.
- ณรงค์ฤทธิ์ คักดารณรงค์. (2538, มีนาคม). "ยุทธวิธีการสอนอ่าน" วิทยาจารย์. 93(3) : 50-51.
- ณัฐศักดิ์ ชีระกุล. (2533, กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม). "เหตุผลของการใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน" ศึกษาศาสตร์. 14(1) : 54-56.
- ทรงลักษณ์ แดงไธสง. (2541). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่านในใจและการเขียนตามรูปแบบสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ทิพพิติ อ่องแสงคุณ. (2535). "การจัดกิจกรรมการสอนฟังและอ่าน" ใน กิจกรรมและสื่อการสอนวิชาภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นันทกา ทาวุฒิ. (2542). ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและทักษะการเขียน. กรุงเทพฯ : เวิร์ดเวฟ เอ็ดดูเคชั่น.
- บังอร พานทอง. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา EL 371 ภาษาอังกฤษและแนวทฤษฎีการสอนภาษาสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2532). มติใหม่ในการสอนอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

- บุษกร ชมชื่น. (2540). การศึกษาการใช้ชุดสื่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา ในโรงเรียนเอกชน กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม.(สาขาวิชาประถมศึกษา) กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ประนอม สุรัสวดี. (2534). ภาษาอังกฤษกับเด็กไทยในระดับประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประดิษฐ์ เมฆไชยภักดิ์. (2538, ธันวาคม). "บทบาทของครูที่มีต่อการพัฒนากิจกรรมส่งเสริมการอ่าน," การศึกษากทม. 19(3) : 11-14.
- ประยुทธ พันธุ์บัว. (2536). การศึกษาความสามารถในการอ่านและการเขียน ความรับผิดชอบ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนตามแนวทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ถ่ายเอกสาร.
- ปัญชรี ทองวิสุทธิ. (2541). การเปรียบเทียบความเข้าใจและความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านตามกลวิธีการเรียนรู้ทางภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์. คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. อัดสำเนา.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พลทรัพย์ นาคณา. (2539). การพัฒนาสื่อการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะการอ่านหนังสือพิมพ์และวารสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ คศ.ด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพโรจน์ รุจิระวิจิตร และเสรี สุปัญญาเดชา. (2538, เมษายน-ธันวาคม). " การสร้างแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดนครราชสีมา" วารสารการวิจัยทางการศึกษา. 25(2-4) : 93-98.
- ภิญญาพร นิตยะประภา. (2534). การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- รุ่งนภา บุญทวีกิจ. (2544). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และแรงจูงใจในการเรียนซ่อมเสริมวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยคอมพิวเตอร์ช่วยสอนกับโดยครู. สารนิพนธ์ คศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ละออง จันทรเจริญ. (2543, เมษายน-ตุลาคม). " แนวทางการจัดการเรียนการสอนยุค 2000" สัมภาษณ์. 15 (29) : 34-43.
- วรยา เพชรประดับ. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบเดิมกับวิธีเรียนด้วยตนเอง. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. อัดสำเนา.
- วัฒนาพร ระบับทุกข์ และ สมพิศ ป. สัตยารักษ์. (1998). *Concentrate of Critical Reading*. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.
- วิมลรัตน์ จตุรานนท์. (2540, กันยายน- ธันวาคม). " การสอนอ่านแบบปฏิบัติการ : ทางเลือกใหม่ในการสอนอ่าน" วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร. 2(2) : 93-104.

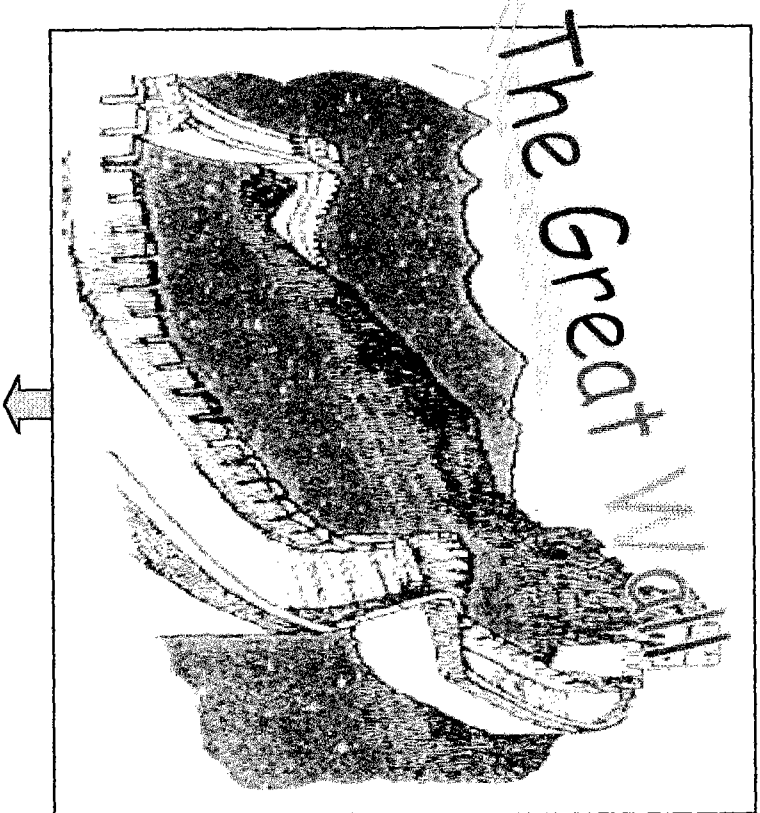
- วิสาข จิตติวัตร. (2541). การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิไล พัฒนมนกพร. (2538,ตุลาคม2537-มกราคม2538). " สอนให้เด็กคิดสร้างสรรค์จากการอ่าน"
วารสาร ศึกษาศาสตร์. 17(3) : 30-33.
- วิไลลักษณ์ คัมภีรานนท์. (2539,กันยายน). " การประเมินโครงการส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน หน่วยศึกษา
นิเทศก์สำนักการศึกษา " การ ศึกษากทม. 19(12) : 12-14.
- เศรษฐวิทย์. (2538). อ่านภาษาอังกฤษอย่างไรให้ได้ผล. กรุงเทพฯ : มายพับลิชชิง.
- สนธิดา เกียรติวงศ์ และ อัญชลี เสริมส่งสวัสดิ์. (2538). รายงานการวิจัยเรื่องการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพ
ของศูนย์การเรียนรู้ภาษาแบบพึ่งตนเอง ของภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมพร จารุณี. (2541). การวางแผนการเรียนการสอนสื่อและกระบวนการ. กรุงเทพฯ: กรมวิชาการ
- สมศักดิ์ สินธุระเวช. (2542,มิถุนายน). "ยุทธศาสตร์การสอน" วารสารวิชาการ. 2(6) : 24-27
- สมคิด อิสระวัฒน์. (2532, พฤษภาคม-สิงหาคม). "การเรียนรู้ด้วยตนเอง" วารสารการศึกษานอกระบบ.
4(11) : 73-79.
- สมุทร เชนชวนิช. (2543). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุขุม เฉลยทรัพย์. (2530). การส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพฯ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัย
ครูเพชรบุรีพิทยาลงกรณ์.
- สุทธิรัตน์ รุจิเกียรติกำจร และอรพิน พจนานนท์. (2537, มิถุนายน-กันยายน). "ปัญหาการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษในโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : กรณีศึกษาในขอนแก่นและ
กาฬสินธุ์," ใน วารสารศึกษาศาสตร์. 17(2) : 66.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2532). การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- (2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวณีย์ สีขาบัณฑิต. (2528). เทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. (2531). เอกสารคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- สำราญ วังนุราช. (2541,กันยายน). "ให้เขาเรียนรู้อย่างมีความสุข" วารสารวิชาการ. 1(9) : 61-63
- อารีย์ พันธุ์มณี. (2542). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ตันอ้อ 1999 จำกัด.
- อุทัย ภิมยรัตน์. (2530). ปัญหาการสอนอ่านภาษาอังกฤษแก่ผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- Allen, E.D. and Vallette, R.M. (1979). *Classroom Techniques : Foreign Language and English as a
Second Language*. New York : Harcourt, Brace Jovanovich. Inc.

- Anderson, G. (1993). *New Practice Readers. Book A*. Singapore : McGraw-Hill.
- . (1993). *New Practice readers. Book B*. Singapore : McGraw-Hill.
- Anderson, C. and Urquhart, A. (1984). *Reading in a Foreign Language*. London : Longman.
- Asian School Readers. Book 2B*. (1979). Singapore : Preston Corporation Ltd.
- Asian School Readers. Book 3B*. (1979). Singapore : Preston Corporation Ltd.
- Asian School Readers. Book 4A*. (1979). Singapore : Preston Corporation Ltd.
- Asian School Readers. Book 5A*. (1979). Singapore : Preston Corporation Ltd.
- Barchers, S. (1998). *Teaching Reading from Process to Practice*. Belmont : Wadsworth Publishing Company.
- Barnett, M. (1989). *More than Meets the Eye*. New Jersey : Prentice Hall Regents.
- Baumann, James F. (1991). Teaching Comprehension Strategies. In Hayes, Bernard L. *Effective Strategies for Teaching Reading*. Needham Heights : Allyn and Bacon.
- Best, John W. (1981). *Research in Education*. 4th Englewood Cliffs, N.J, Prentice-Hall.
- Blair, T.; Turner, E; & Schaudt, B. (1992). *A Practicum Approach to Elementary Reading*. Florida : Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- Clarke, M A. and Silbersteine, S. (1977). "Toward a Realization of Psycholinguistics Principles in ESL reading Class," *Language Learning*. 27 : 145-146
- Dickinson, L. (1994). *Self-instruction in Language Learning*. Fifth printing. Cambridge : Cambridge University Press.
- . (1995). "Introduction of the Seminar" *Proceedings of KMITT's Seminar on "Self Access Learning and Learner Independence: A South East Asian Perspective"* : 29-31.
- Gardner, D. and Miller, L. (1999). *Establishing Self-Access from Theory to Practice*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Geddes, M. and Sturtridge, G. (1990). *Individualisation*. Hong Kong : Modern English Publications Ltd.
- Harris, L and Smith, C. (1986). *Reading Instruction*. Fourth edition. New York : Macmillan Publishing Company.
- Kamel, H. (1995). *Self-Access Learning for English Language In Malaysian Primary Schools*. Kuala Lumpur : Pusat Perkembangan Kurikulum.
- Kitao, K. and Kitao, S. (1994). *Developing Reading Strategies*. (Online)
- Krashen and Tracy D. Terrell. (1983). *The Natural Approach : Language Acquisition in the Classroom*. Pergamon : Oxford.
- Lee, K and Paula, F. (1978). *Better Reading Skills*. Kuala Lumpur : Oxford University Press.
- Leo, S. (1994). *Powerful Reading Efficient Learning*. New York : Macmillan.
- Lum Yoke Lin and Ray Brown. *Guidelines for the production of in-house self-access materials*. (Online)

- Mahon, D. (1986). "Intermediate Skills : Focusing on Reading Rate Development" in Dublin, Fraida.et al, *Teaching Second Language Reading for Academic Purposes*. Mass : Addison- Wesley.
- McDonough, S. (1995). *Strategy and skill in learning a foreign language*. London : Edward Arnold.
- McGovern, D, Matthews, M and Mackay, S E. (1994). *Reading*. Student's Book. London : Prentice Hall International.
- Miller, L. (1972). *Developing Efficiency*. Third edition. Minnesota : Burgess Publishing Company.
- . (1995). "Developing Material for Self Access Language Learning" *Proceeding of KMITT's Seminar on "Self Access Learning and Learner Independence: A South East Asian Perspective"*. Bangkok : KMITT.
- Morris, A. and Dove, S.N. (1984). *Learning To Learn From Text : Effective Reading in the Content Area*. North Ryde : Addison-Wesley.
- Nunan, D. (1989). "Reading" :*A Discourse Perspective in Language Teaching Methodology: A textbook for Teacher*. London : Prentice-Hall International.
- Nuttal, C. (1982). *Teaching Reading Skills in a Foreign Language*. London : Heinemann Education Books Ltd.
- O'Malley, M & Chamot,A. (1990). *Learning Strategies in Second Language Acquisition*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Richards, J C; Platt, J and Platt, H. (1993). *Language Teaching and Applied Linguistics*. London : Longman.
- Rubin, D. (1993). *A Practical Approach to Teaching Reading*. Second printing. Boston : Allyn and Bacon.
- Sheerin, S. (1994). *Self-Access*. Fourth printing. Oxford : Oxford University Press.
- Stone, R. (1993). *New peactice Readers.Book C*. Singapore : McGraw-Hill.
- Sturtridge, G. (1992). *Self-access: Preparation and Training*. Manchester : British Council.
- Susann, Ho. (1997). *How do you become a better reader?*. (Online)
- Tomlinson, B. (1998). *Materials Development in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Tough, A. (1979). *The Adult's Learning Projects*. Toronto, Ontario: The Ontario Institute for Studies in Education.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Section	
Topic	
Level	
Author	
Reviser	
Teacher	

Activity 1

FOLLOW the line to get the meaning of the word in the left column with the meaning on the right.

1. wind (v.)	a. a way to make something strong and safe
2. enemy (n.)	b. the people fighting on the other side
3. defense (n.)	c. to move up and down

Activity 2

Before you read : LOOK at the picture of The Great Wall.

GUESS.. HOW LONG it is.

Write your answer on the answer sheet.

- a. 1,800 kilometers b. 2,400 kilometers c. 3,000 kilometers

เดาคำตอบกันแล้วนะครับ ที่นี้ลองมาหาคำตอบที่ถูกต้องกันดีกว่า การหาคำตอบนั้นง่ายมาก เราไม่ต้องอ่านหนังสือทั้งเล่มแต่เพียงค้นหาความหมายของคำพ้องที่ตรงกับคำถามนั้น เช่นในเรื่องนี้เราจะมองหาเฉพาะความยาวของกำแพง โดยดูจากคำว่า *kilometer* เท่านั้น
ไม่ยากเลยใช่ไหมครับ! พลิกไปหาคำตอบหน้าถัดไปดูสิครับ
เดาถูกกันหรือเปล่าครับ?

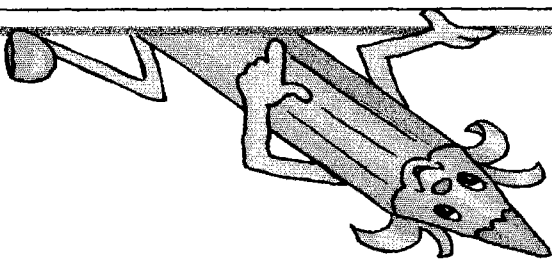
Activity 3

**NOW ! It is time to read the story.
Then answer the questions.**

The Great Wall

In the country of China, there is a wall that is two thousand four hundred kilometers long. It is called the Great Wall of China. It winds uphill and down, through valleys and mountains. Every bit of this two thousand four hundred -kilometer wall was built by hand.

The Great Wall of China was built many, many years ago. The people of China made it to keep out their enemies. There are watchtowers all along the way. The wall is built of bricks and earth. It is high and wide on top. People can walk along the top as if it were a road. It is said that it took ten years to build just one part of this wall. No other defense line has ever been made as long as the Great Wall of China.

Choose the best answer.

Write your answers on the answer sheet.

1. The Great Wall of China was built by _____.
a. machine b. hand c. nature
2. The word "valleys" in line 4 means _____.
a. a kind of machine b. a kind of tree
c. a low place between hills
3. This story is about _____.
a. the people of China
b. the highest wall in the world
c. the longest defense line in the world
4. What is the opposite of 'enemies'?
a. friends b. neighbors c. families
5. Which of the following sentences is true?
a. The Great Wall was built to be a road.
b. The Great Wall was built in a short time.
c. Enemies could not come into the city because of the wall.

● ตรวจคำตอบได้จากเฉลยแล้วอย่าลืมใส่คะแนนในช่องคะแนนด้วยนะครับ

ในข้อที่ 2 นักเรียนสามารถเอาคำศัพท์ได้อย่างถูกต้องและง่าย ๆ โดยมีหลักดังนี้ครับ
นักเรียนลองดูคำที่อยู่ระหว่าง valleys กับ mountains คือคำว่า and แสดงว่าคำทั้งสอง
ที่อยู่ข้างหน้า และข้างหลัง ควรจะต้องเป็นคำที่มีความหมายเหมือนกันครับ

● ความจำเป็นประเมินตนเองกันดีกว่า ดิฉันจะแจกซองมาเป็นอย่างไร ไปกันเลยครับ

A Useful Bird

Activity 1

Follow the line to get the meaning of the word in the left column with the meaning on the right column.

1. swallow (v.)	a. to divide into parts
2. split up (v.)	b. to guard / to take care of
3. protect (v.)	c. to make food go down from mouth to stomach quickly

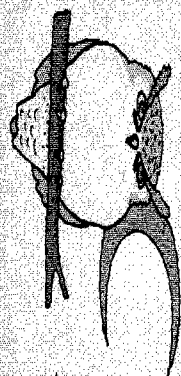
Before you read : LOOK at the picture of the bird. GUESS. WHY it is useful. Write your answer on the answer sheet.

- It helps farmers to catch mice, rats and insects.
- It helps farmers to find food.

แต่ทำไมนกใช้ไหมครับ
ดูรูปก็เห็นคำตอบแล้ว แต่ทำไมไม่เจอ
ไปหาคำตอบอย่างรวดเร็วในเนื้อเรื่องกันครับ

Section	Reading
Title	A Useful Bird
Level	Beginners
Aim	เพื่อฝึกทักษะการอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อเรื่อง
Time	5-10 minutes

***การอ่านคำถากก่อนที่จะอ่านเนื้อเรื่อง ก็เป็นวิธีการอ่านอย่างหนึ่งที่จะช่วยให้การอ่านเป็นไปอย่างมีจุดหมาย เพราะนักเรียน รู้ว่าตัวเองกำลังต้องการหาข้อมูลเกี่ยวกับอะไร ยังไม่ใช่เป็นการอ่านแบบไร้จุดหมายนะครับ !!!

Activity 3 Read and answer

The owl is a night bird. It sleeps in the daytime and hunts for food at night. Some farmers like it because it catches mice and rats for food. It also eats grasshoppers, cutworms, and other insects. The owl swallows food whole. Later it splits up the bones, skin, and hair in little balls.

When the owl gets ready to build its nest, it gathers grass and feathers. It builds in an empty tree trunk. Soon the nest may hold four or five eggs.

10 There are many kinds of owls of different sizes and colors.

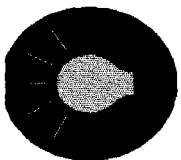
Owls lose their homes when forests are cut down. We should protect these important birds.

Choose the best answer. Write your answers on the answer sheet.

- The story is about _____.
a. the life of owls
b. a bird with a sad song
c. a bird that kills insects
- What does the word "swallows" in line 5 mean?
a. cuts b. eats without chewing c. chews very slowly
- The owl hunts for food _____.
a. in the morning b. at night c. in the evening
- Which of the following sentences is true?
a. Owls are dangerous animals.
b. Owls must eat food little by little.
c. Owls build their nests in tree trunks.
- From the story we can tell that _____.
a. owls like to eat only mice
b. there are no homes for owls
c. owls do an important job for farmers

ตารางคำตอบจากเฉลยและศรรับ แล้วอย่าลืมประเมินตนเองด้วย
ลองอ่านคำแนะนำดีๆ จากดาวไฟฟ้ามีสื่อรับ
If your score is 5, you are very good.
If your score is 4, you are good.
If your score is 3, you are O.K.
If your score is 1-2, don't worry! Try again. ☺

บางครั้งในการอ่าน เราต้องตีความหมายที่แฝงอยู่ของเรื่องว่า ผู้เขียนต้องการจะบอกอะไร เพียงแต่ไม่ได้เขียนบอกไว้ตรงๆ เราต้องหาตัวช่วยอื่นและจากเรื่องที่อ่าน เช่น ในข้อ 5 คำตอบที่ถูกข้อนี้จะอะไรจริงกันแล้ว เราจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนไม่ได้บอกตรงๆ ว่า OWLS ทำงานอะไรให้ ชาวนา แต่จากเนื้อเรื่องเราจะเห็นว่า การที่ OWLS ช่วยจับสัตว์ และแมลงต่างๆ เป็น

ภาคผนวก ข
ตัวอย่างคำเฉลย

Answer key for

- 1. The Great Wall**
- 2. Why a Crocodile Has a Rough Back**
- 3. The Smashing Singer**
- 4. The Basket Game**

Title: The Great Wall**Activity 3**

1. b คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 6
2. c ดูคำตอบจากยุทธวิธีการอ่าน
3. c ข้อ a ไม่เป็นใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้
ข้อ b ไม่สามารถบอกได้ว่าเป็นกำแพงที่สูงที่สุดจริงหรือไม่
4. a หมายความว่าของคำศัพท์ใน activity 1 และหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม
5. c ข้อ a และข้อ b เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

Title: Why a Crocodile Has a Rough Back**Activity 3**

1. c เป็นคำตอบที่ครอบคลุมใจความของเรื่องทั้งหมด
2. a ดูคำตอบบรรทัดเดียวกันจะมีคำว่า Brother Man อยู่ข้างหน้า
3. b คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 9
4. c ข้อ a และข้อ b เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง
5. c ข้อ a และข้อ b เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องตามเนื้อเรื่อง

Title: The Smashing Singer**Activity 3**

1. c ข้อ a และข้อ b ไม่ถูกต้อง เพราะเรื่องนี้ไม่ได้กล่าวถึงที่อยู่ ของ Willie อย่างเดียว
2. a หมายความว่าของคำศัพท์ใน activity 1 และหาคำศัพท์ที่มีความหมายตรงกันข้าม
3. a คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 14
4. c คำตอบอยู่ใน paragraph ที่ 2
5. b ข้อ a เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องดูจากบรรทัดที่ 4
ข้อ c เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องเพราะเป็นเรื่องบังเอิญที่มีอุบัติเหตุ

Title: The Basket Game**Activity 3**

1. a ข้อ b และข้อ c ไม่เป็นใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่องนี้
2. b คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 3
3. b ดูคำตอบบรรทัดเดียวกันจะมีคำว่า a ball อยู่ข้างหน้า
4. c คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 9 - 11
5. b คำตอบอยู่ในบรรทัดที่ 1

ภาคผนวก ค

แบบทดสอบหลังการใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Bangkok Christian College

Subject : English

Time : 40 minutes

Read the story and choose the best answer. Write your answer on the answer sheet. (No 1 - 5)

Most of the time, rains falls from the sky with no help from us. But sometimes, no rain falls for a long time. Then there is a dry period, or drought.

On farms where crops grow only if rain comes, a drought can be a serious thing. Plants will die. People will not have enough food.

5 In early times, when there were droughts, people tried to bring rain by working magic. Rainmakers would blow horns or say special prayers.

Today, rainmakers go up into the sky and make the rain themselves. They look for a cloud that is growing very fast. They fly over the cloud and spray into it. The water in the cloud gathers around the drops of spray. Soon the drops are
10 heavy enough to fall as rain.

1. The story is about _____.
a. rain clouds b. making rain c. how magic helps to bring rain
2. What does the word ' drought' mean?
a. A long time without rain
b. A long time that has rain
c. A time that can make rain
3. Today, rainmakers bring rain by _____.
a. blowing horns b. spraying into a cloud c. saying some prayers
4. Which of the following sentences is true?
a. Rain is very important for our food.
b. Drops of spray cannot fall as rain.
c. Rain is always made by rainmakers.
5. From the story we can tell that _____.
a. magic can bring rain
b. we cannot change a drought
c. people can do something about a drought

Read the story and choose the best answer. Write your answer on the answer sheet. (No 6 - 10)

Kiyoshi was a very lazy boy. He did not like to study. His parents told him, "You must study while you are young. If you are hardworking now, you will have an easier life later."

5 He did not want to read books. One day, he climbed out of the window. He met a family of tortoises. "Where are you going?" asked Kiyoshi

"We're going to the city. The life is much happier there." replied the tortoises.

"But it will take you many days to get there because of the distance" said Kiyoshi.

10 "We have a long way to go but we're sure to arrive there one day. We will have a better life there."

When the boy heard that, he thought, " These tortoises are like me. Life will be better for them when they arrive at the city. If I study hard in school now, I will have an easier life when I grow up."

15 From that time, Kiyoshi worked very hard and became a great student.

6. The story is about _____.

- a. The tortoises
- b. A lazy boy, Kiyoshi
- c. Kiyoshi's parents

7. How did he get out of the house one day? He _____.

- a. ran out of the door
- b. climbed out of the window
- c. walked quickly out of the door

8. What does the word 'distance' in line 8 mean?

- a. Money
- b. People
- c. Space between two places

9. Which of the following sentences is true?

- a. The tortoises didn't want to go to the city.
- b. Kiyoshi wanted to have an easier life before he met the tortoises.
- c. Kiyoshi became a good boy after he met the tortoises.

10. From the story we can tell that _____.

- a. we will succeed if we try
- b. we will succeed if we work together
- c. we will not finish our work if we are lazy

Read the story and choose the best answer. Write your answer on the answer sheet. (No 11 - 15)

The ostrich is the largest bird in the world. From far away, it looks like a camel than a bird. It has a long neck, long legs and a walk like a camel. Its eyes are very large and sharp. Like the camel, the ostrich can go for a long time without water. It lives in sandy deserts, too.

5

Its wings are too short for flying, but they do help the ostrich to run fast. An ostrich can run faster than a horse.

Ostriches are big and strong, but sometimes they do not seem very smart. When they are afraid, they run around the circles.

10

Ostrich eggs are large. The shells are very strong. They are so strong that they can be used for cups and bowls.

11. The story is about _____.
 a. camels b. ostrich eggs c. the largest bird in the world
12. What do ostriches do when they are afraid?
 a. They run away.
 b. They run around in circles.
 c. They hide their heads in the ground.
13. What does the word ' they' in line 5 refer to ?
 a. Ostriches b. Deserts c. Wings
14. Which of the following sentences is true?
 a. Its wings are long and strong.
 b. An ostrich can fly for a long time.
 c. An ostrich can run faster than a horse.
15. From the story we can tell that _____.
 a. the ostrich is very clever
 b. ostriches need to drink lots of water
 c. an ostrich might beat a horse in a race

Read the story and choose the best answer. Write your answer on the answer sheet. (No 16 - 20)

5 Have you ever seen hot, melted rock, and gases shoot into the air from the ground? A fire hold like this is called a volcano. The hot, melted rock from volcanoes is called lava. It looks like hot, steaming mud. Sometimes, a volcano will blow the lava high into the air. Sometimes, the lava will just bubble out like stuff from a pot boiling over.

10 How does a volcano begin? The earth we live on is changing all the time. Sometimes, as the earth changes ,the hot lava and gases burst out from the deep cracks. After the lava comes out, the rock cools and get hard. Later, more lava is blown out. It hardens on the first layer. As this lava piles up, it makes a cone-shaped mountain.

16. The story is about _____.

- a. volcanoes b. hot mud c. the earth we live on

17. What does the word ' lava' mean?

- a. A fire hole b. Gas from volcanoes c. Hot, melted rock from volcanoes

18. What does the 'It' in line 3 refer to?

- a. Lava b. The volcano c. The earth

19. Which of the following sentences is true?

- a. A fire hold is called lava.
b. Nothing changes inside the earth.
c. A cone-shaped mountain was made by lava.

20. From the story we can tell that _____.

- a. volcanic rock grows in fields
b. volcanoes are always opening in mountains
c. mountains can be built up by melted rock

ภาคผนวก ง

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง

คำชี้แจง

อ่านข้อความและกาเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักเรียนมากที่สุด

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1.ฉันรู้สึกชอบและสนุกกับการเรียนรู้ด้วยสื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง					
2. ฉันไม่คุ้นเคยกับการเรียนแบบไม่มีครูสอน					
3.ฉันรู้สึกเบื่อหน่ายเมื่ออ่านสื่อการอ่านด้วยตนเอง					
4. ฉันคิดว่าสื่อการอ่านนี้ช่วยในการพัฒนาการอ่านของฉันได้น้อย					
5. รูปแบบของสื่อการอ่านด้วยตนเองแปลกใหม่และน่าสนใจ สามารถดึงดูดความสนใจของฉัน					
6. ข้อแนะนำและคำอธิบายในการใช้สื่อชัดเจนและเข้าใจง่าย					
7. ฉันคิดว่าฉันได้รับประโยชน์จากการที่ได้รู้ว่าคำตอบที่ฉันทำถูกหรือผิดอย่างไร					
8. ฉันได้เรียนรู้เทคนิคในการอ่านภาษาอังกฤษและสามารถนำไปใช้ในการอ่านเนื้อเรื่องอื่นๆ					

ข้อความ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9. ฉันคิดว่าการทำกิจกรรมในการเรียนรู้ ความหมายของคำศัพท์ใหม่มีประโยชน์ใน การอ่านของฉัน					
10. ฉันคิดว่าการที่ฉันได้เดาเรื่องราวก่อน การอ่านเป็นกิจกรรมที่น่าเบื่อและไม่ น่าสนใจ					

สิ่งที่ฉันอยากแสดงความคิดเห็น / เสนอแนะ 😊

ภาคผนวก จ
ตารางสรุปผลคะแนนการสอบ

ตารางสรุปผลคะแนนระหว่างการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการทดสอบ
การทดลองครั้งที่ 2

นร. คนที่ เรื่อง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	คะแนน สอบ 20 คะแนน
1	4	4	4	3	3	5	4	4	4	3	4	5	4	5	5	4	4	5	4	5	83	16
2	3	5	4	5	4	3	3	5	5	4	4	4	4	3	4	4	3	5	4	3	79	15
3	5	4	4	3	5	3	4	5	3	5	3	4	4	5	5	5	3	5	5	3	81	17
4	4	4	4	4	4	5	4	5	4	4	5	4	5	5	5	5	4	5	5	5	90	19
5	4	3	4	3	4	4	2	3	4	5	4	4	5	4	4	4	3	2	5	4	75	14
6	4	4	5	4	3	5	3	5	4	3	5	5	5	5	4	3	4	5	4	4	84	19
7	5	4	4	5	4	5	3	5	4	4	3	5	4	4	3	4	4	5	5	5	85	18
8	5	5	3	3	4	4	3	5	2	3	4	5	5	4	5	5	3	4	5	3	80	17
9	4	3	4	3	4	5	3	4	4	4	5	3	4	4	4	5	3	4	4	5	79	16
10	5	3	5	3	5	4	5	5	4	4	5	4	5	4	5	5	4	5	4	5	89	19
11	4	3	3	4	4	4	3	4	3	3	3	3	4	3	4	5	3	4	5	4	73	17
12	4	3	4	3	4	5	5	5	5	4	4	5	5	3	5	5	4	4	5	4	86	19
13	5	4	4	4	3	3	4	3	4	3	5	3	4	3	4	5	3	5	4	3	76	15
14	4	3	3	4	4	5	3	5	3	4	4	4	5	4	5	5	4	4	4	3	80	18
15	4	3	4	3	4	5	5	5	5	4	4	5	5	3	5	5	4	4	5	4	86	19
รวม 15 คน	$\sum x = 1226$																				$\sum F$ = 258	

ตารางสรุปผลคะแนนระหว่างการทดลองใช้สื่อการอ่านเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการทดสอบ
การทดลองครั้งที่ 3

นร. คนที่ เรื่อง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	รวม	คะแนน สอบ 20 คะแนน
1	5	4	5	4	5	4	4	5	3	3	5	5	5	4	5	4	5	5	4	5	89	18
2	5	3	5	3	4	5	3	5	4	3	5	5	5	5	4	3	4	5	4	4	84	20
3	5	3	5	3	5	5	5	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	4	5	92	19
4	4	3	4	3	4	5	3	5	4	3	4	5	3	4	4	5	4	4	4	3	78	16
5	4	3	4	3	4	5	5	4	4	4	3	4	4	5	4	5	4	3	4	4	80	17
6	3	4	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	4	5	5	5	4	5	4	5	91	19
7	5	3	4	3	4	5	3	4	3	3	4	5	3	4	4	4	4	4	3	3	75	14
8	4	3	4	4	3	4	3	4	5	3	4	4	5	5	4	3	4	5	5	4	80	17
9	4	3	4	3	5	3	4	5	3	5	3	4	4	5	5	5	3	5	5	4	82	18
10	4	3	4	3	4	5	5	5	5	4	4	5	5	3	5	5	4	4	5	4	86	18
11	4	4	5	4	5	5	5	5	5	4	4	5	5	5	4	4	4	3	5	5	90	20
12	4	3	3	4	4	5	3	5	3	4	4	4	5	4	5	5	4	4	4	3	80	18
13	5	4	4	5	4	5	3	5	4	4	3	5	4	4	3	4	4	5	5	5	85	18
14	4	5	4	5	4	3	3	5	5	4	3	4	4	3	4	4	3	5	4	3	79	17
15	4	3	4	4	4	4	5	4	3	3	5	4	4	4	4	3	4	3	5	4	78	13
16	4	3	4	4	4	4	4	5	4	3	4	5	4	4	5	4	3	4	5	4	81	19
17	5	4	2	3	4	5	3	5	5	4	5	5	4	3	5	4	4	5	4	4	83	19
18	4	4	4	4	4	5	4	5	4	4	5	5	5	5	5	5	4	5	5	5	91	17
19	5	3	3	3	4	5	3	4	4	4	5	3	4	4	4	5	3	4	4	5	79	17
20	4	3	4	4	4	4	4	5	4	3	4	5	4	4	5	4	3	4	5	4	81	19
21	5	4	3	3	3	3	4	3	4	4	3	5	4	5	5	5	3	5	4	4	79	18
22	5	4	2	4	4	5	4	5	4	4	5	5	5	4	5	5	4	5	4	2	85	18
23	5	4	4	4	3	4	3	3	4	4	4	5	4	4	4	4	4	2	3	3	75	13
24	4	3	4	4	3	4	3	4	3	3	3	3	4	3	4	5	3	4	5	4	73	15
25	5	4	4	4	3	3	4	3	4	3	5	4	4	3	4	5	3	5	4	3	77	18
26	5	4	4	4	3	5	5	4	4	3	3	4	3	5	4	5	4	4	4	3	80	15
27	5	5	3	3	4	4	3	5	2	3	4	5	5	4	5	5	3	5	5	3	81	15
28	4	4	4	3	3	5	4	4	4	3	4	5	4	5	5	4	4	5	4	5	83	19
29	4	3	4	3	4	4	2	3	4	4	4	4	5	4	4	4	3	2	5	4	74	18
30	3	3	5	5	4	3	2	4	4	3	3	4	5	4	3	3	3	3	3	4	71	17
รวม 30 คน	$\Sigma X = 2442$																				ΣF = 519	

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาว สุดฤทัย สัจดีประเสริฐ
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 13 พฤษภาคม 2503
สถานที่เกิด	เขตสาทร กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	61/5 ลาดพร้าว 114 แขวงวังทองหลาง เขตวังทองหลาง กรุงเทพมหานคร 10310
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ฝ่ายประถมศึกษา
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนกรุงเทพคริสเตียนวิทยาลัย แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพมหานคร 10500
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2519	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสตรีศรีสุริโยทัย
พ.ศ. 2524	กศ.บ. (วิชาเอก ภูมิศาสตร์ วิชาโท ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน
พ.ศ. 2542	ประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษา ต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2546	ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ